

Anabela Basalo

Savršena za njega

1. Poglavlje

Na autobuskoj stanici bilo je mnogo ljudi. Nela se jedva probila, osetivši nekoliko nenamernih udaraca u prolazu. Stezala je ključeve automobila u ruci, svesna koliko je srećna što ne mora da se bori za mesto u autobusu i da se sat vremena klacka nekoliko stanica do kuće. Ne, nikada više. Stigla je do svog preslatkog crvenog "golfa", koji je tek peti dan bio njen, i koji je svojim sjajnim, čistim izgledom odavao da ga još ni kap kiše nije takla. To je bio poklon njenog muža za prvu godišnjicu braka. Čim joj je Marko pao na pamet, nasmešila se najlepšim osmehom zaljubljene žene. Neki mladići su joj dobacivali komplimente iz auta u prolazu, ali Nela to nije primetila. Ušla je u svoja kola, još uvek zaneta mislima o svom voljenom muškarcu. A samo pola sata pre toga njena najbolja prijateljica i venčana kuma Sara postavila joj je pitanje kako je moguće da se njih dvoje još uvek vole kao i prvog dana braka. Nela nije znala pravi odgovor, a i sama se ponekad pitala otkud tolika sreća da joj se nasmeši, da baš ona bude izabranica Markovog srca i da ima tako mnogo ljubavi oko sebe.

Vožnja kroz grad potrajala je duže nego što je očekivala. Gradske saobraćajne gužve je ipak nisu iznervirale. Uključila je klimu, zatvorila prozore, pustila muziku i tako stvorila svoj svet u kome je uživala. Nije žurila jer je Marko bio na putu, a bez njega je kuća uvek bila prazna i dosadna. Nije mogla da živi više bez njega, tako joj se činilo, ali je uspevala da prebrodi njegovo često odsustvo zbog posla, znajući koliko mnogo radi da bi bio vodeći privatnik u trgovini automobilima na domaćem tržištu. Bio je tako veliki biznismen, da su svi tabloidi objavili slike sa njihovog venčanja. No, kako Marko nikad nije pravio skandale, niti se razbacivao svojim bogatstvom, a pre nje ga nikad nisu uhvatili sa nekom ženom i svrstali ga u večite ženskaroše, kakva je većina današnjih biznismena. A Nela je mogla da napiše ljubavni roman, kako se Pepeljuga slučajno upoznaje s princem iz snova i kako odjednom dobija sve ono o čemu je maštala - ljubav voljenog muškarca, bogatstvo, lagodan život, puno prijatelja i život pun putovanja, smeha i lepih trenutaka. Marko je bio jako, jako romantičan i svakodnevno joj je na neki neobičan način pokazivao svoju nežnost. Ostavljao bi joj ljubavne poruke svuda po kući, kupovao joj često poklone, jednom joj je kupio sve stvari iz jednog butika, a sad joj je kupio i novi auto, onaj pred kojim je jednom zastala i rekla mu da joj se mnogo sviđa.

Prisetila se svog života pre njega, ali kao da joj se činilo da to nije bila ona. Upoznali su se nakon jedne pozorišne predstave gde ju je slučajno odvela Sara koja se u tom trenutku bavljala sa mladim glumcem kome je dodeljena glavna uloga u tom pozorišnom komadu. Nela se sećala kako ju je Sara jedva namolila da krene s njom jer nije imala šta da obuče, bila je umorna od posla i nije želela da bude među ljudima. U to vreme radila je kao telefonistkinja u jednoj marketinškoj agenciji i po čitav dan je zvala neke slučajne brojeve, postavljala razna glupa pitanja i doživljavala da joj sa druge strane žice opsuju sve po spisku. Bila je jako malo plaćena, ali kako je živela s ocem, majkom i mlađom sestrom, njeni prihodi su bili dovoljni da namiri manjak kućnog budžeta i da ponekad ode vikendom u klub ili na piće. Marko je naleteo na nju slučajno, izlazili su iz pozorišta, a on se zadubio u telefonski razgovor, pa nije ni primetio vitku plavu devojkicu u Sarinoj pozajmljenoj crnoj haljini. Zgazio ju je, a onda sačekao da ga ispsuje, da mu kaže sve i svašta, da ga izvreda jer ne pazi gde ide, da bi je odmah nakon toga, u znak izvinjenja, pozvao na piće zajedno sa Sarom. Iako je Neli trebalo samo par trenutaka da pomisli kako pred njom stoji predivan princ koji je od krvi i mesa i koji je stvaran, pokušala je da odbije poziv, uplašena njegovom snažnom pojavom, skupocenim odelom i zlatnim satom. A i njegovim očima koje su je gledale kao da je mala devojkica kojoj duguje

sladoled. No, Sara je pristala umesto nje, i ubrzo se našla na prednjem sedištu njegovog džipa, dok su Sara i njegov prijatelj, sadašnji venčani kum Miša, veselo ćaskali pozadi. Nela se sećala kako je ćutala, uvezanog jezika, dok je Marko pokušavao da je oraspoloži. Tad se još uvek osećala loše, čak je nešto kasnije, na kvarno rekla drugarici da sebi liči na drolju koju su neki bogati, razmaženi tipovi pokupili. No, trebalo je da prođe samo tri meseca i da ona Marku kaže "da" bez razmišljanja.

Neko joj je svirnuo i ona je shvatila da se semafor već otvorio i da su je misli nakratko odvuikle iz stvarnosti u prošlost. Dala je gas i nasmešila se nervoznom vozaču koji ju je prestigao u nameri da joj kaže par ružnih reči što je zadržavala saobraćaj. Taj osmeh lepe žene bio je dovoljan da joj se i nervozni momak za volanom drugih kola nasmeši i odmahne rukom, kao da joj oprašta. Znala je sad da je lepa, sve je to dugovala Marku. On joj je savetovao kako da se šiša, on ju je podržavao da kupuje najlepšu garderobu, najkvalitetniju šminku i da sve na njoj bude tip-top. A kako ništa nije radila, na Markovo zadovoljstvo, imala je sve vreme ovog sveta da ga posveti svom izgledu.

2. Poglavlje

Daljinskim upravljačem zatvorila je kapiju za sobom. Kuća je delovala veličanstveno na suncu, sa staklenim krovom pod kojim su ona i Marko često vodili ljubav. Ali znajući da Marko nije u njoj i da će doći tek narednog dana, nije se mnogo radovala što dolazi kući. Da Sara nije morala da se vrati na posao, u malu televizijsku stanicu gde je radila kao sekretarica, rado bi sa njom ceo dan išla od kafića do kafića ili od radnje do radnje, samo da ubije dan. Ponekad je želela da nešto radi, da ima obavezu koja će joj ubrzati sate kad je Marko zauzet poslom ili kad je na putu, ali svaki put kad bi o tome razgovarali, on bi je na najlepši mogući način ubeđivao da nema potrebe za tim.

Istuširala se, napravila limunadu i popela se u potkrovlje gde je sa mužem provodila najveći deo vremena, ispod staklenog krova, u ogromnoj prostoriji podeljenoj na spavaću i dnevnu sobu. Uzela je knjigu sa police, bacila se na kauč i počela da čita. Posle pola sata zazvonio je telefon. Bio je to Marko. Već su se dva puta čuli tog dana, ali očigledno da je on imao potrebu da joj ponovo čuje glas.

- Kako je tamo?

- A, ljubavi, kako bi bilo u Minhenu? Dosadno, kišovito, uštogljeno. Da si ti ovde, sve bi bilo drugačije. A šta mi ti radiš?

- Vratila sam se iz grada, pa sad ležim i čitam knjigu.

- Šta mi radi kuma Sara?

- Ponovo se odljubila, pa je sad u fazi kad joj muškarci nisu baš dragi.

- Obožavam je. Naravno, ne više od tebe. Služe li kola?

- Idu baš kako treba.

- Odlično. Jedva čekam da dođem sutra i da te poljubim. Nego, slušaj, ovde sam upoznao jednog plastičnog hirurga. Stigli smo istim avionom i odseli u istom hotelu, pa smo se ispričali, a večeras me vodi na večeru.

Nela se zbunila, ne znajući kuda će odvesti ovaj razgovor.

- Lepo.

- On je odličan stručnjak, tako da bismo se sa njim mogli dogovoriti oko eventualne operacije.

- Kakve operacije? O čemu pričaš, Marko?

Prebledela je i stezala slušalicu. Nije odahnula ni kad je sa druge strane čula opušteni smeh.

- Što si se uplašila? Mislio sam na tvoje lepe, male grudi.

- Ne razumem?

- Ljubavi, mogla bi da staviš silikone, mislim da sam ti već spomenuo kako bih voleo da imaš veće grudi, eto, čisto da mi budeš još lepša i seksepilnija. A ovaj čovek je stručnjak za to i garantuje da neće biti lepših sisa u zemlji od tvojih.

Sva sreća da Nelu nije mogao da vidi njen muž u tom trenutku, jer joj je bes izbijao iz očiju. Iako je znala da Marko voli velike grudi, a ona je imala male i čvrste, kad joj je prvi put pomenuo da bi mogla da ode na operaciju povećanja grudi, Nela je to odbila. Ne samo što je smatrala da silikoni ne bi mogli da je naprave većom lepoticom već se i strahovito bojala bilo kakvih hirurških zahvata, toliko da je i zubaru odlazila s ogromnim strahom. Ali, u ime ljubavi koju je osećala uspela je da iskontrolira bes i da se Marku obrati umiljatim glasom.

- Pa, ako se odlučimo na to, lepo je znati da postoji neko stručan. Kad ti sleće avion? Da dođem po tebe?

Marko nije ni primetio kako je vešto prekinula razgovor o silikonima.

3. Poglavlje

Pokušala je nakon razgovora da se vrati knjizi, ali koncentracija je popustila. Jednu rečenicu je čitala više puta, tako da je na kraju morala da odloži knjigu i da ode do velikog ogledala preko puta kreveta. Podigla je majicu. Njene dve dojke su zaista delovale kao da je u pitanju telo šesnaestogodišnjakinje a ne dvadesetšestogodišnje žene. No, Nela je njima bila zadovoljna. Daleko od toga da su bile baš male, sasvim su bile dovoljne da pruže lep prizor, a u isto vreme čvrste da nije morala ni da nosi bruseve. Pitala se što li Marku toliko smeta što nisu veće? To nije bio prvi put da joj muž predlaže neku drastičnu promenu. Već je zube dovela do savršenstva, izbušila je pupak i uradila tetovažu na guzi, a sve pod Markovom palicom. Ali mislila je da će se na tome zaustaviti. Njena nadograđena kosa takođe je bila Markova ideja, ali i održavanje dugih noktiju na koje je dugo morala da se navikava da ih ne lomi, takođe je nešto što je Marko od nje tražio. Iako ona sama nije bila baš oduševljena tim promenama na svom telu i nije bila od žena koje bi učinile sve za lepotu, smatrala je da mora da se prilagođava Markovom ukusu ako misli da zadrži njegovo interesovanje. Nela je sve vreme imala utisak da je on nešto mnogo više od onog što ona svojim poreklom, obrazovanjem i staležom zaslužuje, tako da se potajno plašila da bi i on mogao jednog dana toga da bude svestan, pa da je ostavi, a ona ne bi imala pojma kako to da preživi. Život princeze mnogo joj se sviđao, kao što bi, uostalom, prijaio i svakoj drugoj ženi.

Navukla je majicu i osetila se na trenutak kao da je beznačajna lutka koja ne zna da misli svojom glavom. Već je počela i da razmišlja kako bi izgledala sa sisama dva broja većim. Nekako se činilo da bi Marko uspeo lako da je navede da to promeni, samo ako bude uporan. On je znao sa Nelom, sve što je postigao dobijao je baš zato što nikad ništa nije zahtevao i naturao, već je sve predstavljao tako kao da je samo pitanje njene odluke a ne njegove. A Nela je volela da mu udovoljava, čak ponekad i protiv svoje volje. Smatrala je da on to zaslužuje jer joj je dao tako lep i lagodan život.

Pozvala je svoju mlađu sestru Teu na mobilni. Tea je imala dvadeset godina i pomalo muškobanjasto držanje, radila je u jednom rok klubu kao konobarica i Nelinim roditeljima pravila brdo problema. Ali Nela je znala da Tea nikada neće preći granicu dozvoljenog, jer je imala puno vrednosti i osećanja pravde i razumevanja. Tea je mogla da se potuče čak i sa muškarcima, volela je pivo i često bi posle posla ostala da popije još nekoliko, pa bi se razbijena vraćala kući, imala je izbušen nos na tri mesta, farbala je kosu u plavo, žuto, ljubičasto... kako bi joj kad palo na pamet, družila se sa čudnim momcima i devojkama i slušala psihodeličnu muziku. Naravno, Nelini roditelji su bili užasnuti svim oni što je postala njihova mlađa kćerka, ali nisu bili autoriteti da to prekinu ili stopiraju. No, Tea se nije drogirala kao što su oni

mislili, niti je imala seks sa tim "prljavim majmunima koji je prate kući", kako su nazivali njene drugove. Nela je znala da joj je mlađa sestra nevina, da je u duši ranjiva i da je ceo njen život samo bunt protiv vremena u kom je odrastala, a kad su njihovi roditelji postali penzioneri i nisu mogli da joj pruže ni najosnovnije stvari kojima bi mogla da parira generaciji. Nela je bila starija, ali i po prirodi ženstvenija, romantičnija. I, eto, njoj su se snovi ostvarili, Tei nisu. Ipak, dve sestre su se još više zbližile nakon što se Nela udala i otišla iz kuće, pa su se često viđale, a još češće čule telefonom. Nela je brinula za Teu, svesna da je sad ona ta koja može da joj pruži više od roditelja, a imala je i zrno savesti zato što je uspela da ostvari svoje snove, a Tei, ma kakvi njeni snovi bili, to verovatno nikad neće poći za rukom.

Tea se spremala za posao, što je značilo da leži na krevetu u nekadašnjoj zajedničkoj sobi dve sestre i sluša muziku dok ne dođe vreme za polazak. Nela je mogla da je zamisli u crnoj majici s natpisom na engleskom koji ima neku gadnu poruku i verovatno psovku, s iscepanim kratkim farmerkama i prljavim patikama koje namerno ne pere. Sa čupavom kosom, gelom podignutom uvis, jakim crnim krejonom na očima i usnama nakarminisanim tamnim karminom koji u mraku deluje kao da je crn.

- Seko, gde ti je mužić?

- U Minhenu, na poslovnom putu.

- Ih, nešto je on mnogo na tim putevima, malo, malo pa negde ide. Da nije našao neku stjuardesu?

Nela se nasmejala. Nikada nije posumnjala u Markovu vernost, mada se i sama pitala kako je to moguće s obzirom na to da je bila svesna da je njen muž jako atraktivan i uz to jako bogat, a sebe nije smatrala dovoljno harizmatičnom da ne bi mogla biti varana.

- Ne baksuziraj mi, Tea. Šta ima kod tebe?

- Ništa, baš ništa. Otaljavam svoj deo života i nekako uspevam da preživim.

- A tata i mama?

- Što njih ne nazoveš pa ih pitaš šta rade? Znaš da sam ja sa njima u većitom ratu i ništa mi ne govore, samo ponekad tako nešto prokomentarišu da me izbace iz takta. Ni Nela nije baš imala sjajan odnos sa roditeljima. Oni su uvek bili nervozni, nedovoljno široki da shvate svoje kćerke, pa je Nela odahnula kad se odselila. Zato ih je jako retko zvala, a za godinu dana ona i Marko su ih svega tri puta posetili.

- Dobro, jasno mi je. Ništa, samo sam htela da te čujem, pa mogle bismo sutra da se vidimo, ako ustaneš pre popodneva.

- Ne znam, petak je, večeras će biti ludnica do jutra u klubu, pa ću zaglaviti. A tebi ionako Marko dolazi.

- Da, ali tek uveče u osam. Tad mu sleće avion.

- Pa, ako se probudim, zvrnuću te. Tebi je baš dosadno kad njega nema, a?

To je Nelu zbolelo. Čak i mlađa sestra je znala gde joj je slaba tačka. Sve je mogla da podnese, ali dosadu nikako. Previše joj je bilo dosadno u životu pre Marka da bi mogla da dopusti da joj bude tako i sad kad ima skoro sve o čemu je tada, u toj dosadi maštala.

- Ne brini ti za mene. Hajde, ljubim te, pa se čujemo sutra.

- OK, ćaos!

Tea joj nije odvrtila misli od silikona. Opet je podigla majicu, ali ovaj put se nije zadržala dugo pred ogledalom. Začulo se zvono na vratima i ubrzo joj više nije bilo dosadno. Markov kum Miša i njegova verenica banuli su na vrata i pozvali je sa njima na večeru. Mišu je volela jer je bio veseljak, ali je znala da taj okrugli muškarac smeđe kose i prćastog nosa, lica kao u devojčice, nju gleda na neki poseban način. Marko je Mišu jako zadužio, a očito da je Miša bio lojalan, pa je svaki put kad Marka nije bilo kum pazio na nju kao da joj je najrođeniji. Sad mu je bila zahvalna.

4. Poglavlje

Miša je upravi pričao neku šalu i u pauzama između reči grickao ostatke piletine i krompirića, kad je policija upala u restoran. Bilo je neuobičajeno da policajci prave raciju na mestu gde nije bilo glasne muzike, gde se isključivo dolazilo u mirnoj atmosferi, u paru ili solo, kao što je to u ovom slučaju bila Nela. Vesna, Mišina sveža verenica, inače jako mirna i povučena devojkica, koja je progovorila za celo veče svega desetak rečenica, kad je ugledala plave uniforme, prebledela je. Neli to nije promaklo, ali se samo začudila zašto se ova devojkica toliko plaši obične racije, skoro kao da ona nešto krije.

Najgore od svega je bilo to što je glavnom policajcu bilo potrebno svega desetak sekundi da pogledom obiđe salu i da pronađe one koje je tražio. A na Nelino zaprepašćenje to su bili baš oni. Okružili su ih policajci sa puškama, dokumenta su im bila u nečijim rukama, a torbe isprevtane po stolu. Nela je bila besna, sigurna da policija pravi neku glupu grešku.

- Milan Topić?

Miša je pogledao policajca.

- Da?

- Čime ste došli ovde?

- Taksijem.

Nela je iznenađeno podigla glavu ka Miši, svesna da je on jako hladnokrvno izrekao laž. Ali njenu reakciju primetio je i inspektor koji je stajao sa strane.

- Gospođice? Kako je vaše ime?

Nela je osetila kako se sva pažnja pomera sa Miše na nju. Ali isto tako bila je svesna i pogleda kuma koji kao da joj je poručivao da, šta god se desi, mora da radi ono što njemu odgovara. Ništa joj nije bilo jasno, osim ovog poslednjeg pitanja.

- Nela Ursulović.

- Ursulović? Da niste u nekom rodu sa Markom Ursulovićem?

- Da, jesam, supruga sam mu.

Na pominjanje Markovog imena naježila se. Nije joj se svidelo kako je inspektor izgovorio to, zvučalo je kao da je šćepao premiju ukoliko ona potvrdi da ima veze sa tim čovekom.

- Opa, jednim udarcem jedna i po muva!

Policajci su se nasmejali, ali Miši, Neli i Vesni ništa nije bilo bogzna kako smešno.

- Pođite sa nama, veselo društvo.

Jedan policajac je zgrabio Vesnu i Nelu za ruku, a druga dvojica su zgrabila Mišu. No, Nela nije mogla da čeka da joj ceo ovaj haos postane jasan. Otrgla se od jednog policajca i prišla inspektoru.

- Hoću da znam zašto nas vodite odavde? S kojim pravom nas podižete sa večere?

Ostali gosti restorana nisu odvajali pogled od plavuše u kratkoj tirkiznoj suknji i belo košuljici koja je prkosno stajala ispred krupnog policajca unoseći mu se u lice. Ali umesto odgovora, Nela je dobila šamar, istina daleko blaži nego što je taj čovek mogao da udari, pa ipak se od jačine i iznenađenja udarca osetila slabom i posrnula unazad. Jedan policajac ju je zgrabio. Inspektorove reči su odjekivale za njom dok je poslušno izlazila iz restorana, okružena gomilom uniformi.

- Kurvo jedna, još pitaš zašto! Mojjoj deci bi tvoj muž mogao da uvali drogu, kao što je valja mnogim drugima. Govno jedno, narko-diler, folira se da je poslovni čovek, da je humanista, da je fin i miran. Ali znao sam ja, samo sam čekao da ga neko otkuca. A sad ga imam, a ti ćeš do kraja života da čistiš govna u nekom školskom WC-u ako budeš imala sreće da te uopšte tu zaposle.

Dok su se klatili u marici, gledala je u Mišu pokušavajući da uhvati njegov pogled koji

bi joj objasnio šta se u stvari dešava, ali nije uspela. On je gledao nekud kroz pod, namršten i vidno zabrinut. Od Vesne nije bilo vajde, ona je samo plakala, čak su se i policajci sažalili na nju, pa su joj dali maramice da briše uplakano lice. A Nela je znala da nešto nije u redu, da je neka greška u pitanju. Jedino joj nije bilo jasno otkud ona Mišina laž da su došli taksijem i da li je sve ovo razlog zašto je Miša insistirao na tome da svoj džip, isti kao Markov, parkira mnogo dalje od parkinga restorana. Ne, nešto definitivno nije bilo u redu.

5. Poglavlje

Nije imala pojma koliko je vremena provela u policijskoj kancelariji. Pored nje je jedno vreme sedela uplakana Vesna. Sve vreme je neki rumeni momak dobroćudnog lica sedeo sa njima, ali osim što ih je ponudio vodom, ništa im više nije rekao. U jednom trenutku Nela više nije mogla da izdrži to mučno ćutanje, pa se obratila Vesni.

- Šta se dešava? O čemu se ovde radi?

Ali Vesna je samo tiho odmahнула glavom.

- Ne znam. Ništa ja ne znam.

Nela nije htela da postavi više pitanja, ali sad je već bila sigurna da Vesna ipak više zna od nje, makar samo toliko da je njen strah bio opravdan. Da je ta tiha devojka bila zbunjena situacijom i da zaista nije imala pojma o čemu se ovde radi, i sama bi postavljala pitanja. Bar je tako Nela mislila.

Došao je drugi policajac i odveo prvo Vesnu. Nije se više vraćala. A onda, kad je već mislila da će se raspući od bespomoćnosti, u kancelariju je ušao inspektor, isti onaj koji ju je ošamario u restoranu. Seo je na stolicu preko puta njene i gledao ju je drsko u oči.

- Gospođo Ursulović, gde vam je muž?

Pogledala je te surove oči. Ovo je bio prvi muškarac koji ju je u životu udario i činilo se da to nikada neće moći da mu zaboravi. Čak i njen otac, nervozni mršavi čovek koji je uvek imao gomile zamerki za svoje kćerke nikada nije digao ruku na nju.

- Na putu je. Na službenom putu.

- Je li?

Ironija koja je izbijala iz inspektorovog glasa išla je Neli na živce. Njen Marko je bio u pitanju, očito da su njega hteli, a ona nije znala od čega ovde mora da ga brani i da li je to uopšte potrebno.

- A, dobro, gde je na putu?

Pre nego što je htela da progovori, on je podigao ruku.

- Ne, ne, dozvolite da pogađam, negde je na Zapadu, pravi transakcije sa svojim prijateljima, bogatim krimosima koji ovde nemaju dovoljno dokaza da budu uhapšeni, ali zato tamo rade šta hoće. Da nije u Nemačkoj, recimo? Sa svojim pajtosom Belim?

Nela je iznenađeno podigla glavu. Beli... to joj je zvučalo poznato, ali nije mogla da se seti kad je Marko i gde spominjao njegovo ime. No, bila je sigurna da taj Beli nema veze sa ovim odlaskom u Minhen.

- Moj muž je u Minhenu radi razgovora o predstojećem sajmu automobila. To znam i to je istina. A taj Beli koga spominjete mi nije poznat.

Inspektor se nasmejavao, ali na način koji je odmah pokazao Neli da joj ne veruje.

- Interesantano je to da ste sve vi, žene krimosa, iste. Ako ste malo u braku sa njima i nemate dece, onda ih grčevito branite. A ako ste već duže vreme u braku i još ste napravili decu, onda ste svesne da bi vam bilo bolje da se napokon oslobodite tereta loših stvari koje vaš dragi muž radi. No, gospođo, vi nemate još dece, pa vas boli to vaše lepo dupence za to što vaš muž valja drogu, što se zahvaljujući njemu ona nalazi na ulici, a tako lako dolazi i do škola.

- To nije istina! O čemu vi pričate? Kakve Marko ima veze s drogom?

Inspektor nije poverovao da ona ne glumi.

- Slušajte, ne pada mi na pamet da vama objašnjavam ono što vi sigurno već znate. Niste ludi da izdate muža kad imate kuću u najelitnijem delu grada, dva automobila i para dovoljno da nahranite jedan manji grad na jugu Srbije. Što biste to rizikovali, zar ne?

- Ne znam o čemu pričate. Marko je sposoban biznismen i normalno da je sve to zaradio.

Iako nije imala puno vremena da razmišlja, u jednom trenu se setila svoje dileme pred venčanje. Kad je nešto više saznala o tome da je njen budući muž bogat i dobro situiran, zapitala se kako to da sa nepunih trideset već ima toliko novca. A kako je on studirao sve do dvadeset pete, tako joj je sam priznao, a nakon toga je radio i kao reli vozač jedno vreme, takođe joj nije bilo jasno kako je tako brzo zadobio novac i moć. No, znala je da je Marko inteligentan, da lako sklapa poznanstva i da mu ljudi veruju jer deluje stabilno, pa je prihvatila objašnjenje koje joj je i on dao kako su mu neki ljudi dali šansu da se pokaže i on ju je iskoristio.

- Gospođo, nemojte me praviti ludim. Ja bih imao pravo da vas sad zadržim ovde celu noć i ceo dan, sve dok ne uhvatimo vašeg muža, pa da vas malo spustim na zemlju. Ali sam pre svega čovek i mislim da ne bi bilo humano da spavate na podu ili na nekoj tvrdoj stolici samo zato jer ste glupa supruga koja je lojalna svom bogatom mužu. Dakle, možete da idete, s tim što, ukoliko vam se muž sutra ne pojavi na aerodromu, dakle, ukoliko mu javite da će biti uhapšen i priveden, a on odluči da ostane tamo gde je sad, vi ćete biti prvi na mom udaru. Vas ću maltretirati dokle god ne vidimo koliko vas voli, tačnije da li je njegova ljubav dovoljno velika da se preda i vrati u zemlju kako bih vas ja ostavio na miru ili je, ipak, vaša ljubav veća od njegove, pa će on ostati tamo, a vi ispaštati.

Nije baš verovala da ovaj policajac govori ono što misli. Ko bi bio toliko lud da rizikuje da izgubi nekog koga juri oslanjajući se na to da li će mu žena javiti da ga žele uhapsiti? Inspektor ipak nije mogao biti toliko naivan. Verovatno je samo hteo da pokaže svoju snagu i moć nad njom, time i nad Markom, a možda i nije imao dovoljno ovlašćenja za sve ono što je noćas učinio, a time ni za hapšenje njenog muža. Pomislila je na Markovog advokata i rešila da ga nazove čim dođe kući.

Ali inspektor kao da je čitao njene misli.

- Vidim ja da ste vi već stvorili plan. Slušajte, gospođo, hvala Bogu, sad smo već u dobrim odnosima sa evropskim zemljama, bar kad su kriminalci i njihova hapšenja i izručenja u pitanju. Nije to više kao nekad da je dovoljno da se dočepaš granice, pa da spaseš dupe jer te tamo preko niko ne može juriti u ime ove države. Sad su neka bolja vremena. Tako da vaš Marko, ukoliko sutra ne bude došao kućici, neće dugo biti slobodan, pa i da je otišao na Tibet. Koliko mi je poznato, a i vi ste mi to samo potvrdili, on doleće sutra uveče, tako da vam odmah mogu dati informaciju, pa mu je prenesite, da, ako do 21 sat na bude ovde kod mene, biće pokrenuta poternica u svim delovima sveta, a posebno u Nemačkoj. Nema gde da pobegne. Tako, kad mu prenesete sve ovo što se desilo, prenesite mu i moje pozdrave i poziv da sutra bude ovde do 21 sat, inače više nije slobodan čovek već plen, a nemačka policija je najefikasnija u Evropi. Mada, nismo ni mi loši, kao što ste videli.

Inspektor je u tom trenutku ustao, ali Nela nije mogla da podnosi njegovu ironiju.

- Da, efikasni ste u šamaranju žena. Mislite da vas zbog toga neću tužiti? Imam svedoke u restoranu da ste me udarili bez razloga.

Oči policajca su bile sužene i pune prezira kad ju je pogledao.

- Lepa moja gospođo, kao prvo, policajac ima prava da udari kučku jednog narko-dilera. Mislim da će svaki normalan čovek u ovoj zemlji da se složi s tim. A kao drugo, teško da će iko u tom restoranu da potvrdi bilo šta što bi mene sjebalo, jer su svi tamo svesni da mogu biti sledeći. Sedeli ste u leglu prostitucije i narkomanije,

tamo su svi umešani u velike poslove i zato imaju i para da plate petostruko višu cenu jela nego što je na drugim mestima. A vlasnik je naš dužnik, njemu smo par puta progledali kroz prste, pa mislim da njegove radnike neće biti teško učutkati. On će se pobrinuti za to.

Nela nije mogla da veruje šta joj ovaj čovek govori. Bio je toliko drzak i bezobrazan da ju je prosto terao da ipak i ona njega nekako zaplaši.

- U redu, ali koliko znam, meni će dva svedoka biti i više nego dovoljna. A ja ih imam.

- Mislite na vašeg kuma i njegovu plačljivicu?

- Da, mislim na njih. Miša i Vesna će mi biti rado svedoci protiv vas.

Inspektor se zacenio od smeha. Čak je i onaj dobroćudni rumeni policajac koji je do tada samo posmatrao scenu između nje i drugog policajca počeo da se smeje.

- Baš ste vi simpatična neka dama. Prosto mogu reći da mi je drago što ćemo vas spasti još uvek u cvetu mladosti i što ćemo vam uhapsiti muža na vreme dok ste još sveži da posle njega nađete nekog drugog muškarca. Jednom mi je jedna gospođa čijeg smo muža provalili da je uzimao mito, i to godinama, postavila pametno pitanje, tačnije proklela nas je što nismo uhvatili njenog muža bar deset godina ranije kad je još mogla kao bivša žena nekog kriminalnog prestupnika da nađe drugog i da se opet uda. Eto, vama činimo uslugu.

Neli nije bila smešna ova priča. Ustala je, stežući svoju torbicu koja je već bila mokra od znoja njenih dlanova. Noge su joj klecale od sedenja i umora.

- Ne znam šta vam je toliko smešno, inspektore, ali mogu vam reći da se radujem našem novom susretu na sudu.

- I ja isto. Samo ne verujem da ćemo se videti na onom sudu na koji vi mislite, draga moja. Vaši svedoci teško da će da svedoče. Za jednog sam siguran da neće, a drugi... Pa imaće sopstvene probleme sa potragama svojih svedoka.

Nela ga je pogledala podigavši obrve.

- Da, da. Prvo ona mala plačljivica, kurvica vašeg kuma Milana Topića...

- Ona je njegova verenica!

- Ups! Izvinjavam se, velika je razlika, zar ne?

Inspektor se opet nasmejao, ali ovaj put joj nije dao priliku da nešto kaže jer je odmah nastavio ozbiljnim tonom:

- Ta mala plačljiva osoba nam je rekla sve. Zato mi vi i niste potrebni za ispitivanje, bar ne u ovom trenutku. Mada sam mogao da vam postavim pitanje i da vam odmah pokažem kako znam da me lažete, ali nisam hteo baš toliko da vas ponižavam. Neka vam ostane malo dostojanstva kad bude u svim novinama slika o hapšenju vašeg muža i vašeg kuma.

Nela je bila zaprepašćena. Miša je uhapšen?

- Vaša nesuđena kuma je rekla da ste došli kolima, i to Mišinim, kao i gde je parkiran i kako ćemo u njemu da nađemo dobar ulov kokaina, ali i nešto heroina, taman koliko treba da se opskrbi jedna srednja škola na određeno vreme. A kladim se da mi vi na to pitanje ne biste rekli istinu.

- Kokain? Heroin? Nisam imala pojma...

- Da, da, kako da ne! Ništa vi ne znate. E, pa, je li vam sad jasno da od te plačljivice ne očekujete da vam svedoči da sam vas raspalio bez neke preke potrebe. Takve kukavice se ne javljaju na telefon kad im se ovako nešto desi, a često promene i mesto stanovanja. Ta više nikad neće imati posla sa muškarcima poput vašeg kuma. Nela nije štizala da prezire Vesnu, već je samo razmišljala kuda sve ovo dalje vodi.

- A Miša? Šta je sa mojim kumom?

- E, vaš kum je već u CZ-u, siguran sam da se udobno smestio. Ne brinite, zna on one koji su tamo, neće mu biti dosadno. Još kad mu se sutra pridruži vaš muž, biće to veselo društvo.

Nije više mogla da sluša. Krenula je ka vratima. Ali inspektorov glas ju je zaustavio

baš kad je dotakla kvaku.

- Nisam rekao da možete da idete.

Nela je zastala, okrenula se i pogledala ga očima u kojima je bila molba da, ako je zaista čovek, već jednom prekine ovo mučenje.

- Pre nego što odete, da vam ponovim još jednom, a daću vam i napismeno. Vaš muž odmah s aerodroma mora da dođe ovde. Ne zanima me ako avion kasni, a vi mu pripremite da se presvuče ako bude u neprimerenom i neudobnom odelu za zatvorsku ćeliju.

Izvadio je iz džepa papir i pružio joj ga.

- Ovo je nalog za hapšenje. Da bismo izbegli gužvu i probleme, velikodušno mu dajemo da sam dođe. Laku noć i lepe snove vam želim.

Nela je zalupila vrata za sobom.

6. Poglavlje

Zaustavila je taksi na ulici. Glava joj je bila u haosu. Odmah je okrenula Marka, ali joj je baterija mobilnog bila prazna i aparat se ugasio pre nego što je Markov zazvonio. Morala je da sačeka da dođe kući, a taksista je užasno sporo vozio. Bila je van sebe. Nije imala pojma šta se događa, ceo svet se odjednom menjao, njen život koji je još tog popodneva izgledao najlepší na svetu sad se pretvarao u veliku opasnost. Nije sumnjala u Marka, ona bi prva znala da je on nešto petljao sa drogom. Marko je prezirao narkomane. Marko je voleo život i decu i nije mogao da bude taj koji prodaje heroin ili kokain. Miša... I za Mišu bi rekla slično. Istina, Miša je radio za Marka, bio je zadužen za finansije firme, a vodio se kao finansijski savetnik mada je bio čovek za sve. Kako je Miša mogao da ima drogu u kolima? Pala joj je na pamet plačljiva Vesna. Ona će biti jedan od krivaca ako njenog Marka optuže da ima veze sa Mišinim mutljavinama. Sigurno je Miša nekako sam ušao u taj biznis, a to što su i Marka povezali sa tim logično je sa strane posmatrača - kumovi su i rade zajedno. No, sad je već Nela bila sigurna da je to bio jedini razlog zašto su Marka hteli da uhapsu. Dokazalo bi se da je nevin čim bi to došlo na sud. A onda bi uzvratili onom inspektoru za sva maltretiranja i lažne optužbe.

Kad je ušla u kuću, bila je mnogo smirenija, čak se i pobedonosno smešila. Sve je to bilo zbog Miše i njegovih veza sa Markom. Kad se pokaže da oni ipak nisu u tom narko-biznisu zajedno, videće onaj uobraženi, nadobudni inspektor za sve što je te večeri uradio i izgovorio. Sela je da pozove Marka, ali se onda predomisli. Advokat Nebojša Perić, zvani među prijateljima Pera Kuler zbog svoje neverovatne mirnoće i u najgorim situacijama, mogao je da joj da pravi savet šta da radi, a onda će se javiti Marku. Pera je bio Markov advokat više od tri godine i nikad do sad nije pogrešio. A uz sve to Marko je krstio Perinog sina pre manje od tri meseca. Perin kućni telefon je dugo zvonio. Nela je bila svesna da je prošlo tri sata ujutru i da će probuditi i njega i njegovu mladu ženu, a verovatno i Perinog sina, no situacija je bila takva da nije mogla da čeka. Napokon je začula pospani i ljutiti glas sa druge strane žice.

- Pero, ja sam, izvini što te budim.

- Ko je, bre, to?

- Nela, Markova Nela.

- Nela?

- Da, ja sam.

- Pa šta se dešava u ovo doba noći kad me ti zoveš? Je li Marko u redu?

- I jeste i nije. Izvini što te zovem, ali nemam koga. Nastao je problem. Verujem da je sve greška, ipak, Miša je uhapšen...

U tom trenutku Pera ju je presekao. Nije joj dao da nastavi, samo joj je rekao da će doći kod nje za pola sata i prekinuo vezu.

Ovo je bila druga čudna stvar posle one Mišine laži da su došli taksijem. Zašto je Pera bio tako obazriv, a još mu ništa važnije nije rekla. Pomenula je samo da je Miša uhapšen i čoveku sa druge strane žice kao da je to bilo dovoljno da se i sam alarmira. Ali za taj odgovor morala je da sačeka dok advokat ne dođe.

7. Poglavlje

Prošlo je 40 minuta pre nego što se pojavio. Raščupane kose, u trenerci, sa majicom koju je okrenuo naopačke, Pera je delovao više kao rasejani profesor nego kao uspešni advokat. No, bio je miran kao i obično. Ponudila ga je kafom reda radi, verujući da je i on nekako svestan koliko je važno to što se dešava i kako će odbiti da se odužuje kuvanjem kafe, ali on ju je iznenadio kad ju je s osmehom prihvatio. Kad je skuvala i kafu i sela u donju dnevnu sobu, Pera je tražio da mu sve ispriča. Pažljivo ju je slušao, s vremena na vreme bi ubacio neko pitanje ili bi joj pomogao da dovrši rečenicu, onako uzbuđenoj, ali nije davao nikakav komentar koji bi Nela očekivala. Tek kad je cela priča bila pred njim, Pera je prokomentarisao:

- Tako je to kad me ne slušaju.

Ovo je izazvalo Nelinu pažnju.

- Ko te ne sluša, Pero? Misliš na Mišu i Marka? Ima li i Marko nešto sa tim?

Odmahnuo je glavom, ali ne u smislu da tako odgovara na njeno pitanje, već kao produžetak njegove neverice da se to desilo.

- Pero, reci mi. Ima li Marko veze sa ovim? Hoću da znam, imam prava na to!

Advokat je položio pokroviteljski ruku na njenu. Bila mu je draga ova zgodna devojka plave kose, s tim krupnim plavim okicama i licem Barbike. Nije bila glupa, ali nije ni želela da je smatraju pametnom i on je cenio što nikada nije ni pokušala da se umeša u Markov život više nego što je trebalo. Nije bila kao ostale supruge njegovih bogatih prijatelja i klijenata. One su volele sve da znaju, pravile su scene kad bi im nešto promaklo, na svakom problemu bi prve imale neki promašeni odgovor, a previše su volele da telefoniraju, pa bi i njega svakodnevno gnjavile da se obaveste dokle je stigao "predmet njihovih muževa". Nela je volela Marka, ali mu nije smetala. Držala se po strani i sada se prvi put sama našla u Markovoj nevolji. Zato je želeo da je smiri.

- Nela, veruj meni, nema potrebe za panikom. To što su kod Miše našli jeste problem, ali nije takav kao što je hteo policajac da ti prikaže. Išao je na to da ti izdaš svog muža time što ima dokaz o njegovom kumu.

Nelu to još uvek nije smirivalo.

- Nisi mi odgovorio, ima li Marko nešto s tom drogom?

- S tom? Ne verujem.

- A s nekom drugom?

Pera je uzdahnuo. Videlo se da se sprema da bude taktičan, a mladu ženu je to plašilo.

- Marko je vredan i sposoban mlad čovek i mnogi mu zavide. Veliki broj njih bi da preuzme njegovu dominaciju u trgovini automobilima, ali mu ne mogu ništa.

- Hoćeš da kažeš da je Marko žrtva neke nameštaljke?

- Sasvim moguće. I to ćemo lako dokazati. Jedino ovo sa Mišom nije baš moralo da se desi.

- Ti si znao da Miša radi sa drogom?

Neli advokat nije mogao da sakrije svoja razmišljanja.

- Nešto sam naslućivao. Ali nema veze. Sad moramo da delamo brzo. Policija je rešila da ih obojicu sjebe, a mi to ne možemo da im dozvolimo, zar ne?

Nasmešio joj se, ali mu smeškom nije bilo uzvraćeno. Nela mu nije sasvim verovala, bila je sigurna da on nešto krije od nje. Ali ništa više nije smela da ga pita, bojeći se da će čuti nešto što će je potpuno slomiti.

Pera Kuler je ustao i krenuo prema vratima.

- Ne brini, ja ću odmah ujutru da nazovem neke ljude i srediću sve i pre nego što se Marko pojavi. Nemoj da mi se sikiraš, Nelice, ništa to nije.

Ali nešto je ostalo nedorečeno u njenoj glavi. Pojurila je za njim.

- Hej, a šta da kažem Marku?

- Ništa, baš ništa. Nema potrebe da rizikujemo.

- Šta da rizikujemo? Ne razumem te.

Advokat je uzdahnuo, a jedno oko mu je na trenutak nervozno zaigralo.

- Slušaj, znam da ti misliš da bi trebalo da odmah zoveš Marka i kažeš mu šta se dešava. Ali to nije pametno. Samo ćeš da ga uznemiriš bez potrebe, a i da rizikuješ da se on ne pojavi, pa da napravi još goru situaciju. Kako ja mislim da ću uspeti sve da sredim do sutra, bolje je da mu ništa ne javljamo.

Nela je prebledela, nešto u advokatovim rečima nije joj se dopadalo.

- Čekaj, o čemu pričaš? Odakle ti to da on ne bi došao da zna? Marko nije kukavica i pošto nema ništa s tim, ne vidim što bi rizikovao da ga jure po Nemačkoj i time da još više izgleda kao da je kriv?

- Nisam rekao da je kukavica, ali ipak nije baš svejedno da ti neko javi da te sutra očekuje hapšenje.

- Ali on mora da zna za Mišu!

- Ne mora on ništa da zna, Nela, dušo. Veruj meni, ja sam njegov advokat, praviš paniku bezveze. Sutra ću te nazvati i reći da je sve u redu i da s aerodroma pravo idete kući. A ja ću onda doći da s Markom razgovaram. Ti mu nemoj ništa sama govoriti.

- Joj, meni to zvuči kao da... krijem od njega nešto jako važno. Kako misliš da to mogu da mu prečutim? I kad mu ti budeš rekao kako se spremalo njegovo hapšenje, gledaće me kao izdajicu, kao nekog ko je mogao da pomogne policiji da ga odvede u zatvor. Ne mogu ja Marku takve stvari da čutim.

Pera ju je uhvatio za ruke. Bilo je očigledno da su njegovi debeli živci uspevali da ga drže kontrolisanog i pored toga što je mislio da Nela suviše zapitkuje i komplikuje.

- Devojko draga, poslušaj me. Ja sam mu advokat za ovakve stvari. Kad on sutra sleće?

- U osam sati.

- Ja sam kod vas pre devet. I ja ću mu sve reći, a i objasniću mu zašto sam tebi bukvalno naredio da čutiš. Nije Marko budala, zna on da razume sve i videćeš da će razumeti i to. Poslušaj me, nemoj da mu praviš problem pa da ostane tamo i da ga onda opterete za bežanje. Neće ići u zatvor, ne brini se. Je li dogovoreno?

Iako je klimnula glavom u znak dogovora, nije bila sasvim ubeđena da je ono što joj Pera Kuler savetuje sasvim u redu. Ali kad je on otišao, razmišljala je o svemu i ipak rešila da ga poslušša. On je advokat kome Marko veruje, a ona je samo jedna žena koja se plaši. Vesna joj je dokaz kako žene iz straha lako pogreše. Pokušala je da spava, ali snovi joj nisu bili baš laki. Budila se i ponovo tonula u san, no kad je ustala, bila je umornija nego prethodne noći.

8. Poglavlje

Aerodrom je bio prepun ljudi. Nela je u belom kostimu nervozno osluškiivala glas spikerke koja je svaki čas najavljivala neki dolazak ili odlazak aviona. Pera advokat joj se javio tek oko četiri sata, ali joj ništa novo nije rekao osim da sređuje situaciju i da dogovor ostaje isti. Nervozna je bila ceo dan, pokušavala je da misli skrene na neku drugu stranu, no nije joj išlo.

Kad ga je napokon ugledala kako sa jednim koferom izlazi i pogledom traži svoju suprugu, srce joj se steglo. Bio je nasmejan, optimističan, pun ljubavi dok joj je prilazio. Čvrsto ju je zagrlio. Upijala je sa njegovog vrata parfem koji je obožavala.

- Ljubavi, nedostajala si mi mnogo, mnogo.

- I ti meni.

Pogledao ju je u oči.

- Je li sve u redu? Nešto mi deluješ tužno i umorno?

- Ne, ne, sve je redu. Bila je paklena vrućina noćas i nisam baš lepo spavala.

- To je zato što nisam ja bio pored tebe. Zato ćeš večeras spavati kao beba.

"Nadam se!", pomislila je.

Uхватиła ga je za ruku i krenula ka izlazu, ali je Marko zastao.

- Moram da sačekam Nešu, da ga upoznaš. Istina, već smo se nas dvojica sprijateljili kao da se znamo sto godina, pa će sigurno da nam bude čest gost, ali taman da se pozdravim sa njim i da ga vidiš. Neverovatan je tip. Prosto osvaja.

Nela se namrštila. Odmah je znala da se radi o onom hirurgu koji bi, navodno, bio idealan da joj ugradi silikone. Nije baš bila oduševljena što bi u ovakvom momentu, kad je žurila kući da se sastanu s advokatom, morala da se upozna s nekim čovekom za koga je bila sigurna da neće imati priliku da joj bilo šta radi na telu. Ali, Marko je bio uporan, a ona nije mogla da mu prkosi.

Stajali su par minuta, a Nelu je hvatala nervoza.

- Mora da je to neki rasejani lekar čim ovoliko čeka na stvari. Ili ih ne prepoznaje ili ih je izgubio.

Marko ju je znatiželjno pogledao.

- Opa! Odakle mojoj dobroj ženici takav napad sarkazma? Je li to PMS ili nešto drugo?

Zacrvenela se, svesna da svoju nervozu suviše otvoreno pokazuje. Ali njeno objašnjenje, na svu sreću, prekinuo je glas muškarca.

- Zašto moj kofer mora uvek da izađe poslednji?

Marko se nasmejao i potapšao krupna ramena novog prijatelja.

- Mi se već uplašili da nisi sasvim ostao bez prtljaga, što bi bilo još gore. Da te upoznam, ovo je moja supruga Nela. A ovo je našarmanjniji plastični hirurg koga znam, a istina ne znam ih mnogo.

Nela je pružila ruku. Stisak doktorove ruke bio je kratak, pristojan, ali snažan.

Njegove oči su je gledale kao da je na rendgenu. Imao je vrlo neobičan sjaj u zenicama, a i od tog pogleda se sva naježila na neki čudan način. Pomislila je da je pod stresom i da je suviše osetljiva.

- Marko, tvoja supruga je prelepa. Ja na njoj ništa bih menjao.

Ovo je Nelu još više privuklo doktoru, ali nije imala vremena da sad razmišlja o tim crnim očima, prosedoj lepoj glavi, o malo iskrivljenom nosu i nežnoj koži koja mu je davala mladalački izgled. Videlo se da ima blizu četrdeset, ali njegovo lice moglo je da se osmehom za tren podmladi za najmanje pet godina.

- Hvala vam, doktore...

- Nela, ja sam s tvojim mužem već postao prijatelj, mada mi sinoć nije dao da spavam koliko je pričao o nekom filmu koji me, iskreno, nije ni zanimao.

Marko se smejao.

- Tako da i ti i ja možemo da pređemo na ti. Ako je to u redu i sa Markom i sa tobom.

- Naravno. Moja Nela je kao i ja druželjubiva, u svemu smo slični. Ako sam te ja prihvatio, i ona će. Još ako malo doteraš ono što kod nje ionako volim...

Nela je sagla glavu. Da je sve bilo u redu, i da nije imala strah šta će biti sa Markom i policijom, naljutila bi se na svog muža što je pred strancem gleda kao da je lepa roba. Ovako, nije mogla da reaguje drugačije nego stidom.

- Ja još jednom ponavljam da Neli nije potrebno ništa doterivati, ali izbor je samo njen.

Podigla je glavu i srela te duboke, saosećajne, sjajne oči. Nasmešila mu se zahvalna što je ovo rekao. Bio je na njenoj strani i verovatno je iz iskustva mogao da pročita

da li neki pacijent zaista želi da ide na operaciju ili je iz nekog razloga naveden da to uradi. Marko i Neša su se izljubili, a Nela mu je pružila ruku uz dogovor da će se ubrzo videti.

Kad su seli u kola, Marko je oduševljeno pričao kako je taj tip fantastičan, kako ima razumevanja za sve, kako je skroman, a ima vrlo cenjeno ime u svetu plastične hirurgije. Nela ga je slušala priznajući da je doktor zaista impozantna pojava, da je šarmer, ali i da u njemu ima nečeg što čak ni u njenom voljenom Marku nikad nije primetila, bar ne u toj meri - doktor je imao moć da ljudi žele da budu u njegovom društvu jer je delovao kao da je u svakoj stvari dobar, da u svemu može da bude i najbolji ako tako poželi. Neverovatno kako je to svima bilo jasno pri samo jednom susretu s njim.

Kad je završio odu o Neši, Marko je počeo da postavlja pitanja o onome što se dešavalo dok je bio odsutan. Neli je knedla opet bila u grlu.

- Ništa, ljubavi, šta bi se dešavalo, nije te bilo samo dva dana, i to nepuna dva.

- Za dva dana se svašta desi. Jesi li se videla sa Mišom?

Devojka je stegla volan kao da u njemu traži podršku. Nije znala šta da kaže. Bude li priznala da je bila sa Mišom na večeri, Marko bi nastavio da je ispituje gde su bili, šta su jeli, kako se Miša ponaša prema Vesni, itd, a to bi je vuklo u sve veće laži. A ako mu kaže da nije bila sa Mišom na večeri, moglo bi da se desi da odmah nazove Mišu i da se neki policajac javi na njegov mobilni, pa da sve krene naopako. Zato se odlučila za prvu varijantu. I sama je odmah opisala šta se dešavalo, naravno, bez pominjanja policije i hapšenja.

- Mislim da je ta Vesna napokon prava devojka za njega. Na njoj se vidi da ga voli, da ga neće varati, a dobra je i mirna.

Nela se setila Vesninih suza i njene lake izdaje.

- Da, dobra je.

Kad su stigli pred kuću, bilo je već petnaest do devet. Nela se unervozila kad je videla da Perin automobil još nije tu. Marko je uneo stvari, ali nije otišao odmah da se istušira, čemu se Nela nadala kako bi mogla da nazove Peru i kaže mu da požuri, već je seo u dnevnu sobu pod staklom i tražio da ona sedne pored njega.

Poslušala ga je. Naslonila je glavu na njegovo rame, a to joj je odgovaralo jer je tako skrivala lice da se ne vidi koliko je očajna i nervozna. Samo je gledala u sat i proklinjala Peru što kasni.

- Kako je lepo biti kući! Ovi putevi me počinju nervirati. Nekad sam ih obožavao, ali što sam stariji, sve mi teže padaju. A i sad sam oženjen čovek, želim decu, mir, porodicu.

Počeo je da je ljubi. Iako je i sama osetila želju da odmah tu vode ljubav, znala je da će svakog časa doći advokat i da će protresti Marka iz temelja. Bilo bi još ružnije da sazna da mu je sve prećutala, a da je vodila ljubav sa njim. Zato ga je odgurnula. To je bio prvi put u godinu dana njihovog braka da je tako postupila. Marko ju je iznenađeno gledao kako odlazi niz stepenice, ali ništa nije rekao. A Neline oči su bile pune suza i nije mogla čak ni da mu da objašnjenje.

9. Poglavlje

Sišla je u kuhinju i stavila džezvu za kafu. Tek posle desetak minuta Marko je došao za njom. Naslonio se na dovratak i prekrstio ruke. Pravila se da ga ne primećuje.

- Mogu li da znam šta se dešava sa tobom, Nela?

Jedva je uspevala da izgovori reč.

- Ništa. Samo sam umorna.

- Bila si ti i ranije umorna, ali nikad ovakva. Nikad me nisi gurnula od sebe, nikad se nisi ćutke okrenula i otišla, a da mi ne objasniš šta ti je. Zato bi najbolje bilo da mi kažeš istinu. Šta se dešava s tobom?

Bila je na ivici nervnog sloma, tako joj se činilo. Pera se još nije pojavljivao, a njena tajna je počela da joj navire iz glave na sve strane. Kajala se što ga odmah prethodne noći nije nazvala i rekla mu sve, ali sad je morala ipak da igra Perinu igru... koji se još nije pojavio.

- Nemoj da komplikuješ, Marko, nije mi ništa, rekla sam ti. Valjda ja mogu nekad da budem neraspoločena.

- Možeš, ali ne na taj način. Imam užasan osećaj da mi nešto kriješ. A to nije moja Nela. Takvu Nelu neću. Hoću Nelu koja priča kad je nešto muči, koja se meni prva kao dete poveri. To je moja Nela.

On je ovo izgovarao toliko nežno da je prosto bolelo. A i reči su pogađale u metu, mada on to nije ni mogao da zna. Osećala se kao izdajica, veća nego Vesna, pa je počela da mrzi samu sebe. No, bes je mogla da iskali samo na drugoj strani, tako da su njene reči potekle u pravcu zaprepašćenog Marka.

- Tvoja Nela? Nela kakvu ti hoćeš? E, jebiga, trebalo je da pitaš tvog novog druga hirurga da li može, kad mi bude stavljao silikone po tvojim idealnim merama, da pročeprka i pronađe centar za sopstvenu volju, pa da mi ga izvadi kako ne bih više imala sopstvena raspoloženja već samo ona koja tebi odgovaraju.

Marko je s nevericom posmatrao svoju suprugu. Nikad još nije tako glasno govorila, niti na ovaj način. Prva njihova svađa sasvim ga je poremetila. No, nije bio od onih koji okreću leđa čim dođe do prvih nesporazuma. Ovo je hteo da reši mirnijim razgovorom.

- O čemu ti to? Molim te, smiri se i objasni mi koja je poenta tvoje priče. Sarkastična si i ironična, a ja takav jezik ne volim. Ako su u pitanju silikoni, ne znam što je problem što sam ti samo predložio tako nešto. Ja sam mislio da i ti to želiš, kao što si želela tetovažu, pirsing, nadogradnju kose.

- To si želeo ti!

- Ja? Ali, Nela, samo sam ti predložio, nisam te nagovarao. Meni je stalo da si ti zadovoljna sobom.

- Ma nemoj? A nije li tu bilo i malo želje da ti ja još bolje izgledam, kol'ko je to moguće, a?

- Ti si meni sasvim dobro izgledala i kad smo se upoznali, inače me ne bi privukla. Sve posle toga bila je samo moja želja da ti imaš više samopouzdanja jer sam primetio da ti to fali.

Da, falilo joj je. I sad se već osećala kao glupača koja je okrenula vodenicu na pogrešnu stranu. Proklinjala je Peru. Na satu je bilo već pola deset. Strahovala je da se on neće ni pojaviti, a nije znala kako da kaže Marku sama. Marko je uzdahnuo videvši da je odlutala u mislima.

- Neću da se svađam, samo se nismo dobro razumeli. Idem da se istuširam i da zaboravimo ovu svađu. U redu?

Prišao joj je i poljubio je. Uzvratila je. Mnogo ga je volela, previše, ali sad je sve bilo pokvareno, sa svih strana. Plašila se da će je mrzeti kad bude saznao istinu, a onda i kad mu padne na pamet kako se u takvim trenucima svađala sa njim i prebacivala mu. Klimnula je glavom i šapnula mu da ga voli.

10. Poglavlje

Tek što je Marko zakoračio iz kuhinje, začulo se zvono na kapiji. Napokon! Nela je odahnula što je Pera napokon došao. Potrčala je da otvori preko interfona kod ulaznih vrata. Marko je bio začuđen.

- Čekaš nekog? Neko se najavio da će doći?

- Ne... ovaj, možda je Pera.

- Koji Pera? Kuler?

- Da. On.

- Otkud to? On retko dolazi u ova doba i još kad zna da sam se vratio s puta.
- Ne znam. Možda nešto ima važno...
Čuli su se koraci napolju. A tad je Nela shvatila da nešto nije u redu. Nije to bio Pera, on nije imao nekoliko pari nogu koliko se čulo da prelazi preko dvorišta. Marko ju je sad još začuđenije gledao. A ona je bila bleđa kao kreč.
- Nela, ovo nije Pera. O čemu se radi?
Krenuo je prema ulaznim vratima i taman što je hteo da ih otvori, spolja se čulo repetiranje oružja.
- Policija je! Otvorite!
Marko je zastao. Nela je u njegovim očima videla prvo nevericu, a onda nešto kao spoznaju.
- Nela, šta ovo znači? Kako si otvorila kapiju, a nisi ni pitala ko je? Znala si da je policija, zar ne?
U goroj situaciji nije mogla da bude.
- Nisam znala, trebalo je Pera da dođe. Trebalo je on da sredi da ne dolazi policija...
S druge strane se čulo ponovo upozorenje:
- Otvarajte! Policija!
Marko je i dalje s nevericom gledao svoju ženu.
- O čemu pričаш? Znala si da policija dolazi po mene? Namestila si me, kučko, ne mogu da verujem! Ti, moja žena?!!
- Marko, nisam. Pera mi je rekao da će srediti... Rekao je da ti sigurno nemaš veze sa drogom i da te samo čačkaju zbog Miše.
- Šta je sa Mišom?
- Uhapšen je sinoć dok smo bili na večeri.
Policija se opet čula:
- Još jednom vas upozoravamo da otvorite ili provaljujemo!
Marko više nije gledao u Nelu. Gledao je nekud u plafon kao da prikuplja snage da se suoči s policijom. Nela mu je polako prilazila.
- Marko, volim te. Pera će ti objasniti, on mi je rekao da ti ne govorim... Ti nemaš veze sa tim, sa tom prodajom droge, zar ne?
Pogledao ju je u tom momentu tako da su joj noge otkazale. Naslonila se na zid i pri tome srušila sliku koja je nisko bila okačena. Staklo je prslo, a ram se odvalio. U pogledu svog muža videla je odgovor.

Policija je ušla sa uperenim puškama nekoliko sekundi kasnije, čim je Marko otvorio vrata i podigao ruke. Okružili su ga i grubo mu stavili lisice. Nije se ni okrenuo da pogleda Nelu koja ostaje. Inspektor, isti onaj koji joj je lupio šamar, sačekao je da svi policajci napuste predvorje kuće.
- Pa, gospođo, vidim da bih izgubio opkladu da sam se kladio na vašu ljubav. Očito da ste shvatili neke stvari, pa ste izdali muža. Trebalo je ipak da ga dovede u stanicu, ali kako mi izgleda, on nije imao pojma šta mu se sprema, niste mu ni to rekli.
- Ja nisam izdala muža!
- Dobro, dobro, ako vi tako kažete. Laku noć. I ne brinite, čuvaćemo ga mi na duže vreme, pa ako imate u glavu neki seks sa strane, slobodno možete nekoliko narednih godina da privodite bez straha da bi vas muž mogao iznenaditi.
Nelina ruka se otela i krenula da udari inspektoru šamar, ali se on u poslednjem trenutku izmakao. Bio je ljut, ali samo toliko da je još jednom mrsko pogleda u oči i samo napusti kuću. Nela je počela da plače čim je ostala sama.

11. Poglavlje

Narednih nekoliko dana shvatila je da je Pera Kuler stvarno iskulirao Markov slučaj. Saznala je od nekih zajedničkih prijatelja da je Pera ustanovio da bi njegovo mešanje moglo da mu napravi gadne probleme, pa je zanemario kuma svog deteta i jednostavno pustio i nju i Marka da se sami snađu. Pokušavala je da dođe do bilo kakvih informacija o svom mužu, ali nije ih dobila sve dok novine nisu na naslovnim stranama objavile kako su uhapšeni Miša i Marko, dva biznismena koja su prala novac kroz svoje poslove, a koji su poznati kao veliki dileri droge. Informacije koje su se provlačile kroz novinske članke bile su za Nelu pravi šok. Nije još vek verovala da je Marko kriv, ali crv sumnje je proradio kad je videla da je u Minhenu uhapšen i čovek s nadimkom Beli koji je sve priznao i čak Marka stavio na vodeće mesto u tom poslu. Našla je drugog advokata, čoveka koji je u svom cenovniku imao višecifrene sume, ali za koga je nekolicina Markovih najbližih prijatelja tvrdila da je svemoguć. Marko je prihvatio novog advokata, ali nije hteo da vidi niti da čuje za Nelu. Prosto se ponašao kao da je ona za njega samo još jedan neprijatelj više. Čekalo se suđenje, a Nela je propadala i fizički i psihički. Borila se za Marka, a sve manje je verovala da je on nevin, što ju je delilo na dva dela. Volela je nekog koga nije poznavala. Pored nje je bila njena sestra. Sve vreme od kad se saznalo za Markovo hapšenje živele su zajedno. U njoj je Nela nalazila veliku podršku, makar za one trenutke kad je shvatala da joj se život raspada. Firma je upadala u probleme, nije imao ko da je vodi, a ona ništa nije znala o poslu. A onda je i finansijska policija stavila privremeno ključ u vrata i tako bar na neki način stopirala celu frku oko rada firme. Istina, za novac nije morala da brine, imala ga je dovoljno na zajedničkom računu na koji joj je Marko uplaćivao svakog meseca veće svote novca. Sad joj je postajalo jasno da je na neki način i time hteo da je zaštititi u slučaju da se njemu nešto slično desi. Dva dana pred prvi sudski termin javio se doktor. Iznenadila se kad joj se predstavio jer je bila sigurna da niko ne želi da bude novi prijatelj čoveku koji je uhapšen zbog droge. A onda joj je palo na pamet da i taj doktor može da bude umešan u sve to. Zato ga je pozvala da je poseti, ne bi li od njega izvukla sve što on zna. Doktor se pojavio u osam uveče i doneo joj cvet. Bilo je prikladno što nije doneo buket, jer nije baš bila raspoložena za cveće, ali taj jedan cvet je ipak značio da pokazuje da smatra kako je ona ovde samo nevina žrtva. Tea je otišla na posao, a njih dvoje su sedeli i pili kafu. Bio je obučen sportski, svetle farmerke i siva majica su isticale da se, osim hirurškim spravama, ponekad bavi još nekim drugim, manje finim. Zaista je bio harizmatičan, čak se i Nela pomalo smirila dok je bila u njegovom društvu. Kako su oboje izbegavali temu Markovog hapšenja, pričali su o zdravlju, o higijeni, o opasnosti silikonske revolucije. Mada je i sam bio plastični hirurg, činilo se da više voli da brine o pacijentima kojima je plastična hirurgija potrebna da se oporave posle neke bolesti, a manje o onima koji sebe menjaju iz hira. No, na kraju je Nela shvatila da on nije tu zbog ćaskanja, pa je prva pomenula Marka. Ispričala je šta se desilo i rekla mu da Marko ne želi da je vidi. Neša se nagnuo prema njoj. Bio je vrlo strpljiv dok ju je slušao, ali i kasnije kad je iščekivano šta će on da kaže.

- Za sve je kriv taj prokleti advokat. Vidim da ti nisi ništa znala o Markovim poslovima, a da ne pričamo o onim zbog kojih je sad u zatvoru.
- Ne, nisam. I još ne mogu da verujem u sve to. Još mislim da je nameštaljka. Gledala ga je u oči, što je bilo teško jer je na nju delovao čudno. Da nije bila udata žena i da nije volela svog muža, ovaj muškarac bi je odavno osvojio. Ovako, morala je da se skoncentriše na to kako da sazna ima li i Neša neke veze sa svim onim što se događa. Ali on je ćutao i samo je gledao.
- Mada, izgleda da sve govori protiv Marka. Ne mogu da verujem da sam živela s njim godinu dana i da ništa nisam ni posumnjala.
- Dešava se, Nela. Mada, po nekim mojim saznanjima, Marko se time nije bavio dugo, možda je počeo godinu, dve pre vašeg venčanja, samo je brzo napredovao i dobro se snašao.

Nela je smatrala da je sad prava prilika da pita doktora nešto više.

- Po tvojim saznanjima? A imaš li ti neke veze sa celom tom pričom?

Oči su mu se raširile.

- Ja? Pa znaš da sam Marka upoznao u avionu?

- Znam, ali možda nije sve to bilo toliko slučajno. Možda ste išli da se upoznate.

- Ne mogu da verujem da mi ovo pričaš. Zar misliš da bih došao sad da vidim treba li ti nešto ili možda Marku da sam deo te priče? Pa bežao bih glavom bez obzira da i mene ne provale!

Nela ga je sumnjičavo posmatrala.

- A šta ako si došao da vidiš koliko ja znam? I da li te je Marko možda odao?

Sad se Neša nasmejao, zabacivši glavu unazad tako da je mogla da primeti belinu njegovih kutnjaka.

- Izvini što se smejem, ali sad preteruješ u sumnjama. Do njegovog hapšenja verovala si svima, a sad ne veruješ nikome. To je normalno, ali molim te nemoj u mene da sumnjaš. Tvoj muž je jedna osoba koja me je oduševila neposrednošću, spontanošću, a i stavovima u životu. Da sam imao bilo kakve sumnje da je narko-diler, sigurno ne bih imao kontakt sa njim jer sam lekar i mrzim sve što je vezano za narkotike. A i sujetan sam i ne bih sebi dozvolio da budem viđen sa nekim ko je na takvom glasu.

- A što si sad onda ovde? Niste se vas dvojica toliko zbližili da si ipak rešio da ugušiš sujetu i rizikuješ svoj dobar glas i reputaciju radi Marka?

- Ne, nismo se toliko zbližili...

Zastao je, a Nela je predosetila da je prećutao nešto čemu nije mesto u ovakvom trenutku. No, ženska radoznalost joj nije davala mira, morala je da čuje do kraja tu rečenicu, morala je da otkrije šta hoće ovaj lepi doktor u ovom momentu od nje.

- Pa koji je onda razlog?

Oči su mu se napunile sjajem, izgledale su kao da je gutaju, kao da je obasjavaju iznutra. Ali nije smela da odvoji svoj pogled, morala je da čeka ono što sledi.

- Ti si razlog, Nela.

- Ja?

Sklopila je šake da bi smirila drhtanje.

- Da. Ti. Ali nemoj da pričamo o tome, nije trenutak, nije vreme. Ružno je ovo što govorim i što mislim, možda sam podliji od tog advokata koji te je stavio u groznu situaciju, ali u nekom drugom smislu, u nekom lepšem... Bolje da idem.

Nije ga zaustavila. Otpratila ga je do ulaznih vrata i tu su zastali. Bio je blizu, osećala je njegov miris, mogla je čak da shvati i zašto joj kolena klecaju, a u stomaku joj nešto čudesno igra.

- Ako se ne ljutiš, voleo bih da te pozovem nakon suđenja da vidim kako si. I šta se dešava.

- Naravno da možeš.

- Ako ti bilo šta zatreba, slobodno mi se javi. Ostavio sam ti vizitkartu na stolu. Tu su ti svi moji brojevi. U bilo koje doba dana i noći, samo nazovi.

- Hvala ti, u svakom slučaju.

Poljubio ju je u ruku i izašao. Pratila je pogledom kako seda u sivi "audi", a onda mu je otvorila kapiju i nestao je. Sve u njoj je delovalo kao da je na trenutak ponovo rođeno da bi iznova umrlo. Nije smela da misli na taj način o njemu, ali ko je još toliko snažan da obuzda sve svoje emocije?

12. Poglavlje

Izlazeći iz sudnice oslanjala se na Saru kako ne bi pala u nesvest. Dosadni novinari su je saleteli s pitanjima, ali Sara je bila pribrana da im uz psovke pokaže kako

njena prijateljica nije sposobna da daje izjave. Uspele su da se probiju do Nelinih kola, ali kako je ona bila negde na pola puta između svesti i nesvesti, Sara ju je posadila na mesto suvozača, a ona je sela za volan.

U Markovoj i Nelinoj kući mogla je da se primeti ogromna promena. Nije više bilo sve na svom mestu, nedostajalo je svežeg cveća na kome je Marko insistirao. Spremačici je otkazano, a svuda su bili tragovi Teine nemarnosti. Nela se bacila na kauč, a Sara je sklonila čaše s ostacima piva sa stola i skuvala im kafu.

- Gde je Tea?

Iako je nije baš zanimalo gde je malo čudovište koje joj nikad nije bilo naročito simpatično, Sara je ovim pitanjem samo htela da malo vrati Nelu u stvarnost.

- Na času vožnje.

- Ona je upisala vožnju? Pa otkud to, zar nju ne zanimaju samo pivo, luda muzika i nakaradna garderoba?

- Tea se promenila, odrasta. Od kad je pored mene, počela sam da utičem na nju.

Nije dobro biti onako neobuzdana i buntovnički raspoložena kao što je ona, ali definitivno ne valja biti ni ovako zavisna, pitoma i glupo romantična kao što sam ja, pa se onda u nekom trenutku surovo suočiti sa tim da su sve oko nas samo iluzije i da boli kad se razbiju. Zato je učim da bude samostalna.

- A kako će ona, i kad nauči da vozi, sebi da kupi auto? Ona može da se vozi samo na gajbi piva.

Nela je znala da Sara ne miriše njenu mlađu sestru, ali to joj nije smetalo. Od kad su se njih dve upoznale, Tea nikada nije bila ljubazna prema Sari, a to je rezultiralo i time da ona ne bude ljubazna prema njoj. Prosto se nisu volele, bile su različite. Dok je Sara zamerala Tei da ima promašen život, Tea je za Saru govorila da živi samo za muškarce i da joj se život svodi na seksualne odnose između kojih jedva stigne da jede.

- Ako položi, daću joj da vozi moj auto. Ionako u poslednje vreme njime idem samo u sudnicu, a koliko vidim, uskoro će mi samo biti potreban da se dovezem do zatvora vikendom kad su posete.

Sara je pognula glavu. Došle su do toga, sad su već ušle u razgovor koji nije mogao da se odloži.

- Žao mi je zbog toga što si danas sve ono čula u sudnici.

Nela se bolno nasmešila.

- Ne mogu da verujem da je svaki njegov put imao za cilj samo to da napravi dobru kupovinu. A veruješ li da je istina i ono što je rekao onaj odvratni tip Beli, kako je preneo drogu kad smo išli na more u rezervnom točku?

- Taj Beli je prodana duša, sve je ocinkario!

- Šta bi bilo da je policija pretresala? Ne mogu da verujem... a on se ljuti na mene što sam bila naivna i poverovala Peri advokatu. Šta bi ja trebalo da kažem na celu ovu prevaru dugu godinu dana? A ja sam mislila da imam sreće, da imam najlepší brak na svetu! Kako sam samo glupa!

Zaplakala se, a Sara je uzela njenu glavu u svoje krilo i pustila je da se isplače. Ono što se tog dana čulo u sudu definitivno je potvrdilo da je Marko bio narko-diler, i to ne baš sitan.

13. Poglavlje

- Nela, telefon!!!

Tea je držala slušalicu pored sebe i gledala stariju sestru kako se bezvoljno vuče prema njoj.

- Ko je sad?

- Ne znam, neki muškarac.

Nela je bezvoljno uzela slušalicu.

- Halo?
- Nela, Neša je ovde. Izvini ako sam te uznemirio.
Neki zrak sunca kao da je na momenat zasijao u njenoj duši.
- Ne, nema problema. Danas mi nije naročito veseo dan.
- Zato te i zovem, znam da je bilo suđenje, pa da vidim kako si.
- Nisam dobro. Suočila sam se sa istinom, a kako je istina daleko od onog što sam želela da bude, priznajem da sam očajna i slomljena. Da nije bilo moje kume pored mene... ne znam kako bih podnela.
- Tvoja kuma je ova devojka što se javila?
- Ne, ne to mi je mlađa sestra. Ovde je sa mnom od kad sam ostala sama... od Markovog hapšenja. Ali ono veče kad si ti bio radila je. A kuma mi je otišla pre sat vremena. I ona je iscrpljena od svega.
- Ne bih da te gnjavim preko telefona, mislim da su mi jasne tvoje emocije, ali na ovaj način ja ne mogu nikako da ti pomognem da se bar malo osećaš bolje. Da li želiš da odemo na večeru? Kladam se da nisi ništa okusila ceo dan.
To je bila istina. Ustala je rano da se spremi za suđenje, ali joj nije bilo do doručka. Kasnije je potpuno zaboravila na jelo. A sad, kad joj je Neša spomenuo jelo, krčala su joj creva. No, nije mogla da pristane na večeru. Ne, nikako.
- Hvala na pozivu, ali mislim da ne bi baš bilo pošteno od mene da me neko vidi kako na prvi dan suđenja Marku idem na večeru sa drugim muškarcem.
Ovo je rekla ljutito, želeći nesvesno da njemu prebaci što je kod nje izazvao želju da baš to i učini - da zanemari mišljenje sredine i bar na sat vremena bude neka druga žena, a sa Nešom je to bilo moguće.
- Izvini, nisam to tako gledao. Samo sam hteo da te izvučem iz kuće, bez zadnjih misli. Da, u pravu si, verovatno bi te ogovarali jer si ti žena nekog ko je tebi do kraja bio veran.
Osetila je ironiju u njegovom glasu. Da, ona se brinula šta će o njoj reći drugi ljudi, a Neša joj je ukazivao na to da ni Marka nije bilo briga šta će da joj učini od života kad se s njim venča, a da ne zna za koga se zapravo venčala. Pogledala je u Teu koja je sa zanimanjem pratila razgovor starije sestre. Tea joj je pokazivala da treba da ode. Možda je to presudilo da ipak kaže kako je dovoljno gladna da se ne obazire na svet.

- Uostalom, Nela, ti i ja idemo samo na večeru.
- Da, u pravu si.

Došao je po nju tačno nakon sat vremena.
Čim je sela u njegov automobil, neke teške misli je mnogo lakše podnosila. Pogledala ga je i primetila da je sveže obrijan, da je skratio kosu i da na sebi ima vrlo elegantno, ali opušteno odelo na sitne crno-sive pruge. I ona se potrudila koliko je mogla da povрати svoj stari sjaj. Bez dugih noktiju, bez nadograđene kose, u klasičnoj krem haljinici do kolena, sa malom torbicom u rukama i bež sandalicama delovala je kao devojčica. Neši je ovako izgledala potpuno drugačije nego kad ju je video prvi put na aerodromu, ali još lepše i prirodnije.

14. Poglavlje

Večerali su u vrlo opuštenoj atmosferi. Još na putu ka restoranu Nela mu je ukratko prepričala šta se sve čulo u sudnici i zamolila ga da to više ne spominju.
- Dosta mi je misli o tome. Molim te, pokušaj da mi učiniš ovo veče drugačije od svih ovih do sada, kada sam ležala u krevetu, gledala u plafon i verovala da je Marko nevin i da je onakav kakvog sam ga ja izabrala za muža.
Neša se osmehnuo, lagano joj dodirnuo ruku i rekao:
- To mi je i namera.
Konobari su ga dočekali kao da je došao sam predsednik države. Bili su toliko

ljubazni da je to moglo da ide na živce.

- Ovde si ili čest gost ili su sve ovo bili ružni momci koje si svojim skalpelom pretvorio u lepotane.

- Ma, samo sam čest gost. Nisam sklon kujanju, pa sam čest gost u restoranima s dobrom hranom.

Tek tad je Nela imala priliku da mu postavi jedno vrlo lično pitanje.

- Čudi me da nisi oženjen.

- Otkud znaš da nisam?

Prenula se, ali kako je na njegovom licu lebdeo osmeh, mogla je da odahne, mada sebi ne bi to priznala.

- Nemaš burmu, a ne deluješ kao neko ko je krije.

Za trenutak je zastala, zamislila se pa nastavila.

- U stvari, ja nemam prava da pretpostavljam. Moji utisci o ljudima toliko su pogrešni, da to već prelazi u tragediju. Eto, Marko je pravi primer. Ako za sopstvenog muža nisam mogla da provalim da je u poslu sa tako velikom stvari kao što je droga, kako bih mogla da budem sigurna da ti ne kriješ burmu u džepu ili u kaseti od kola?

Neša je odmahnuo glavom.

- Ne krijem je nigde, nisam oženjen. Ovaj put te utisak ne vara.

- A kako to da nisi? Ne bih rekla da ti bilo šta nedostaje, čak mi deluje da te žene jure?

Nasmejao se glasno i opet zabacio glavu pokazujući prelepe zube.

- Mene jure žene? Odakle ti sad to?

Osvrnula se po restoranu. Nekoliko devojaka i žena je sedelo bez partnera i nisu krile da je lepi doktor privukao njihovu pažnju.

- Čoveče, osvrni se oko sebe, gutaju te pogledom.

- Možda se pitaju šta će tako lepa mlada devojka sa jednim skoro matorim jarcem?

- Ne verujem, pre bih rekla da se pitaju kako da dođu do tebe, a nemaju pojma da ja nisam nikakva konkurencija i da im to ne mogu biti.

Podigla je ruku i pokazala svoju burmu. Tek tad je shvatila da to nije bio baš lep gest, jer je po Nešinom izrazu lica videla da ga je to na neki način povredilo.

- Sad kad si to uradila mogu da vide da si udata, ali tek sad veruju da si im konkurencija. A pravo da ti kažem, briga me šta one misle.

Postidela se. Ponašala se nekako nezrelo sa njim, kao da se stalno branila od toga što privlače jedno drugo.

- Nećemo o tome. Ja sam kriva, rekla sam da neću da spominjem svoj brak, ni Marka, a opet kao da to ne mogu preskočiti.

Bacila se na ukusne goveđe odreske u sosu od pečuraka, ali Neša nije uzimao svoj pribor za jelo. Podigla je glavu i videla da je analitički posmatra.

- Zašto ne jedeš?

- A zašto ti nosiš burmu?

Spustila je viljušku. Ovo je već bilo pitanje koje je tražilo odbranu, možda baš zato što ni sama nije imala pojma šta joj ta burma znači i da li će više ikada imati smisla na njenom prstu. Marko ne želi da je vidi, a ona je povređena i razočarana.

- Nosim je jer sam udata žena. Imam muža, istina, verovatno da će dugo biti u zatvoru, ali to je još gore. Imam obavezu prema onom "da" koje sam jednom rekla.

- Jeste li se venčali u crkvi?

- Ne. Nismo. To smo ostavili za vreme kad nam se opet bude venčavalo.

Prisetila se kako su se Marko i ona često šalili da će imati dva venčanja, jedno pre godinu dana, a drugo kad se budu prvi put posvađali i pomirili da bi sebe podsetili da im se to više nikad ne desi. Prva svađa se dogodila, ali pomirenje nije bilo na vidiku, a ko zna i kakvo bi to pomirenje bilo.

- Onda imaš olakšice da se razvedeš.

- Odakle ti sad to? Ja nisam rekla da ću se razvesti.

- Voliš ga i posle svega što je učinio?

Bila je crvena u licu od besa. Nešina pitanja su pogađala baš tamo gde nisu smela, gde je njena duša bila najranjivija da bi se suočavala sa eventualnim odgovorima.

- Znaš šta? Ti si veliki podlac. Prvo si bio kao Markov prijatelj, onda si kao postao moj, a sad me još nagovaraš da ostavim muža u ovakvoj situaciji. Samo mu još to treba, da ga ja izdam.

- On misli da si ga već izdala, zar ne? A mislim da je i on izdao tebe odavno, još kad ste se venčali s idealnom slikom budućnosti.

Bacila je viljušku na tanjir. Ustala je i uzela torbicu sa stolice.

- Želim ti prijatnu večeru. Ja više nisam gladna.

Istrčala je iz restorana, a oči su joj se punile suzama. "Proklet bio, samo mi je još ovo trebalo danas!" Na ulici je počela da pada sitna kiša. Tražila je pogledom taksi, ali kao da u tom delu grada nijedan nije bio slobodan. Posle desetak minuta osetila je nečiji stisak na ruci. Okrenula se. Pred njom je stajao Neša.

- Izvini, Nela, molim te izvini. Hajde da odemo u drugi restoran i da pokušamo sve ponovo. Nisam hteo da ti sve to kažem. Nešto je iz mene progovorilo, nešto što je ljubomorno jer si ti takva kakva si i jer ja nisam imao sreće da naletim na takvu ženu ranije... pre nekog drugog. Izvini, nemam prava da ti govorim bilo šta o tvom braku, u pravu si. Samo mi dozvoli da budem blizu tebe, dokle god mi ne kažeš da me više ne želiš videti. Kad to izgovoriš, nestaću kao da me nikad nije bilo. Obećavam.

Gledala je kako mu kapi kiše padaju na trepavice i čine ga još lepšim. Njegove usne su bile mokre i privlačne. Da je imala hrabrosti, poljubila bi ih, ali...

- A ako ti sad kažem da me ostaviš na miru?

Uzdahnuo je.

- Ostaviću te. Obećavam. Ako mi to sad kažeš, ali te molim da to ne učiniš. Ne sad. Ne još.

Dugo su se ćutke gledali. Znala je da bi najjednostavnije bilo da mu sad kaže da ne želi da ga vidi i da ga izbacila iz svog života, ali je znala da ga ne bi izbacila iz svoje glave. Bio joj je čudno potreban, kao da je on jedini donosio neko svetlo u ovaj životni trenutak. Isto tako, dobro je znala da joj je suvišan, da je sve to njen beg iz realnosti i da će kad-tad boleti, a što kasnije, ode biće sve bolnije. No, on je privlačio nešto skriveno u Neli, nešto izdajničko, nešto što je bilo protivno svim njenim stavovima, njenom braku i moralu.

- Samo mi reci kako to da toliko želiš moju blizinu, a tako me kratko znaš?

- Kad sam te video na aerodromu, nisam znao gde sam. Jedva sam se sabrao. Bila si u senci, lice ti je bilo zaklonjeno, a kad sam vam prišao, odjednom sam ti ugledao oči. Kad si me njima pogledala, sve si mi poremetila. Ne znam zašto, ne znam kako, jer ko je taj koji zna kako se čovek zaljubljuje. Ali od tog trenutka ja sam ti pripao.

- Nešo, ne znaš šta pričaš. Ne zaljubljuje se na prvi pogled.

- Ni ja u to nisam verovao dok tebe nisam video.

Kiša je počela da lije kao iz kabla. Uхватила ga je za ruku, svesna da ovim razgovorom dotiču stvari od kojih mora sama da pobjegne.

- Umirem od gladi, kisnem, potpuno sam izbezumljena. Vodi me nekuda i nemoj više da me ljutiš.

Nasmejali su se i potrčali prema njegovim kolima.

15. Poglavlje

- Otkud ti budna?

Tea je sedela u donjoj dnevnoj sobi i gledala film. Izgledala je kao neko dete u pidžami sa medama, spuštene kose, bez krejona na očima. Tek se ovako videlo koliko je mlada. Njen pogled se zadržao na sestri koja je upravo upala u kuću s nekim čudnim osmehom na licu i zbunila se kad ju je zatekla budnu.

- Nisam mogla da spavam, pa sam se zagledala u film. A ti nisi poranila, a?

Nela se postidela. Sve ono na šta je zaboravila u prethodna tri sata sa Nešom sad joj se vratilo kao bumerang. Kosa joj je još bila mokra na krajevima. Izula je cipele i sela na ivicu kauča.

- Zadržala sam se sa Markovim prijateljem. Godilo mi je da pričam o Marku sa nekim ko zna kroz šta prolazim i ko me ne teši glupim frazama.

Ova laž je učinila da blago porumeni. Ali Tea je bila pronicljiva.

- Kažeš Markov prijatelj? Pa, po svemu sudeći, nije mu baš najbolji prijatelj.

- Tea, šta lupáš? Odakle ti znaš kakav mu je Neša prijatelj?

- Ne znam, ali mogu da pretpostavim. Kad neko koristi situaciju što mu je drugar iza rešetaka, ne bi se reklo da baš voli prijatelja.

- Lupetaš, veruj mi. Neša je baš zato hteo da idemo na večeru, jer smatra da i meni treba kao Markovoj ženi pomoći. Nema tu zadnjih misli.

Tea se nasmejala, a to je Neli išlo na živce. Unervozila se.

- Šta se smeješ tako, balavice? Samo mi treba još i ti za nešto da me optužuješ?

Krenula je ka stepenicama želeći da više ni Teu ne gleda, ali ju je Tein glas zaustavio.

- Nema potrebe da se pravdaš, samo sam htela da vidim koliko si se već navikla na laži kojima si izložena i da li si i sama počela da izmišljaš iz nekog razloga.

- I šta si zaključila?

- Da jesi. Nažalost, i to lažeš mene. Bila sam prisutna kad si se dogovarala za večeru i znam da nije u pitanju to da li je to Markov prijatelj ili nije. Uostalom, to nije moja stvar.

- Tačno, i nije!

- Nela, ali ti si moja stvar i mislim da je glupo da meni ne govoriš istinu. Pre bi se onaj seksualno opterećenoj Sari poverila nego li meni.

- Ne govori tako o njoj, ona mi je ceo dan bila pri ruci.

- Zato što mene nisi zvala.

- Ti si imala čas vožnje.

- Mogla sam da ga odložim da sinoć nisi zvala nju da ide sa tobom na suđenje umesto mene.

Nela je shvatila da je Tea željna njene pažnje. Vratila se na kauč i sela pored sestre.

- Nisam znala da misliš da ideš. Činilo mi se da je bolje da te držim van toga.

- Ja sam ovde sa tobom jer sam ti potrebna. Ti si tu uvek bila za mene, ne znam što mi sad ne dozvoljavaš da ja budem za tebe.

- Izvini. Sledeći put ideš ti sa mnom.

Zagrlile su se. Bio je to potresan prizor.

- Ali potrebno je sad da mi kažeš ko je onaj zgodni dasa sa kojim si išla na večeru?

- Kako znaš da je zgodan?

- Gledala sam malo preko kamere kad ste odlazili.

- Grozna si, pravi si špijun!

Nasmejale su se.

- Pa? Ko je on?

- Neša. Markov poznanik.

- Reci mi istinu, šta je razlog vaše večere?

Nela je na trenutak razmišljala da li da Teu slaže, a onda se odlučila za istinu.

- Mislim da mu se jako dopadam. Nije navalentan, ali mi je dao to do znanja.

- A on tebi da li se dopada?

- Tea! Pa ja sam udata za Marka!
- Znam, ali Marko je u zatvoru.
- Što ne znači da moram da ga prevarim odmah čim je počelo suđenje.
- Marko je tebe odavno prevario, ne vidim da mu duguješ vernost bilo koje prirode. Nela je bila šokirana Teinim stavovima.
- Ne postoji taj koji bi me naveo da u ovoj situaciji tako nešto uradim.
- Niko ti nije rekao da odeš u krevet sa tim Nešom, ali ne bi trebalo ni da imaš osećaj krivice ako se viđaš sa njim. Naravno, ako ti se dopada. O tome ti ja pričam. Ovo se već dopadalo Neli. Bila je u trenutku ponosna na razmišljanja svoje sestre.
- U redu, neću se kajati.

Ustala je sa kauča, prethodno poljubivši sestru u čelo.

- Hvala ti, priznajem da si mi olakšala to što se večeras osećam lepše nego što bi trebalo po nekim surovim ljudskim zakonima. Laku noć i nemoj dugo da gledaš televiziju. Sutra je suđenje u devet, pa ako ideš sa mnom moraš ustati pre osam da bismo stigle na vreme.

Tea se radosno nasmešila i klimnula glavom.

- Ne brini, za pola sata ću u krevet, samo da se završi ovaj film i da vidim kraj.
- Laku noć, Tea.

Ponovo je zakoračila na stepenište, ali Tein glas ju je još jednom sustigao.

- Nela, mogu li još samo jedno pitanje da ti postavim?
- Hajde, samo još jedno.
- Šta ćeš da radiš s Markom?
- Kako to misliš šta ću da radim sa njim?
- Da li ćeš ga čekati da se vrati iz zatvora ili ćeš ipak pre toga da se razvedeš?

Nela ju je namršteno pogledala. Danas su joj svi postavljali nezgodna pitanja.

- Otkud ti ideja da ću uopšte da se razvedem?
- Ne verujem da ćeš ostati u braku sa čovekom koji je krio ko je i šta je. Da je krio da se bavi striptizom, shvatila bi da ćeš ostati i oprostiti mu, ali ti si saznala da je tvoj dragi, savršeni muž valjao drogu koja je čak i meni najveće zlo koje postoji!
- Tea, ja njega volim i ne mogu da prestanem preko noći da volim čoveka koji je prema meni uvek bio divan, koji mi je poklonio lep život, ljubav, nežnost i pažnju. Jasno mi je da je on daleko od onoga što sam mislila da jeste, ali ipak je to moj Marko sa kojim sam provela mnogo vremena da bih mogla tek tako da prestanem da ga volim. Zato ne mislim o tome da se razvedem. Razvod dolazi iz nedostatka ljubavi, a ja njega volim i moram biti na njegovoj strani, pa i da je sam đavo ušao u njega. U tom slučaju moram da nađem načina da isteram đavola, a ne da okrenem glavu od svega. Razumeš?

Tea je zavrtela glavom.

- Ne, ne razumem. Izvini, ali onda je ljubav sranje koje nema veze sa logikom.
- Možda si u pravu, ali tako je i tu ne mogu da pomognem ni sebi ni drugima. Ne bira razum već srce.
- I to srce bi trebalo da ponekad ima razuma, zar ne?

Nela je slegla ramenima i popela se na najviši sprat. Kiša je dobovala po staklenom krovu i sad se osećala užasno usamljeno. Stegla je jastuk i pomislila na Marka. Lepo bi bilo da je sve ovo san i da se sad probudi i oseti ga pored sebe. Ali u tom momentu jedna misao joj je prošla kroz glavu i kao grom iz vedra neba spoznala je da više nikada neće moći da se probudi pored Marka i da ga vidi onim očima kojima ga je nekad gledala.

Bilo je to strašno otkriće.

16. Poglavlje

Narednih mesec dana svodilo se na posete sudnici, na razgovore s advokatom, na Neline pokušaje da je muž sasluša i da poželi da je vidi, na duge priče sa Sarom ili Teom, na povremene pozive ili posete Markovih prijatelja, kao i na novi problem koji se ticao novca. Naime, neko se dosetio da bi trebalo stopirati sve Markove račune, tako da se Nela suočila sa tim da ne može da podigne s računa sredstva za život. Tea je imala nešto novca, pa su se u prvo vreme snalazile, ali i to je ponestajalo, pa je Nela bivala sve očajnija. Najpre je prodala auto, i mada se Tea razočarala što neće imati šta da vozi, ipak je podržala sestrinu odluku. Ipak, uspela je da preko advokata dobije određene olakšice i odobrenje da sa jednog Markovog računa podiže određenu svotu novca.

Često bi se viđala sa Nešom, ali njihov odnos je ostao na onom nivou kao i prve zajedničke večeri. On više nije pominjao njen brak, niti je govorio o svojim osećanjima, a to je u neku ruku rastuživalo Nelu jer je iz dana u dan sve više bila vezana za njega. Jedino se sa njim smejala, on je imao puno mesta koje je smatrao svojim i gde ju je vodio da joj pokaže zanimljivosti koje drugi ljudi nisu primećivali. Tako joj je u samom centru pokazao zgradu koja je kriva isto koliko i kula u Pizi, a pored koje je ona stotinu puta prošla i nije ni primetila kako se urušava, kao ni ostali prolaznici.

A onda je Marko tražio da je vidi. Kad ju je njegov advokat nazvao i obavestio je da ujutru pre suđenja može na pola sata da se vidi sa mužem, osetila je slabost. Toliko je insistirala na tome, da je sada, kad je napokon došlo do toga, mislila da nema šta da mu kaže. Trebalo je to veče da se vidi sa Nešom, radovala se susretu, ali poziv advokata ju je spustio na zemlju. Dugo je sedela i gledala u jednu tačku, a onda je pola sata pre nego što je Neša trebalo da dođe po nju okrenula njegov broj.

- Cao, Nela je.

- Hej, ima li nekih promena kad me zoveš?

- Ima. Ne možemo večeras da se vidimo.

Sa druge strane žice čula je uzdah, ali kad je Neša progovorio, nije se u njegovom glasu osećalo razočaranje.

- U redu, nije problem. Nešto je iskrsló?

- Da, iskrsló je.

Nela nije mogla da mu objašnjava, jer ni sama nije mogla da shvati zašto je odjednom tako nervozna i loše volje pri pomisli na susret s Markom.

- I nećeš mi reći šta je u pitanju?

Nešino lažno neinsistiranje ju je sad izbacivalo iz takta.

- Ako baš misliš da treba da znaš, mogu ti i reći.

- Nervozna si.

- Nisam!

- Jesi, podižeš glas bez razloga.

- Ne podižem bez razloga! Ti misliš da moraš sve da znaš! To me nervira, eto.

- Nela, samo sam pitao zašto mi javljaš da se nećemo videti pola sata pred naše viđanje, a ja smatram da je normalno da znam razlog za to.

- Ja nikome ne polažem račune, pogotovo ne tebi!

Tresnula mu je slušalicu.

Posle desetak minuta, shativši da je bila jedna neurotična žena koju ni sama nije mogla da shvati, okrenula ga je ponovo.

- Smirila si se?

- Jesam.

- Dobro. Ne insistiram na razlogu. Samo želim da ti kažem da mislim na tebe, Nela. Sad se još više kajala što se onako ponela prema njemu. Kako je on bio veliki borac, ali ponosan u pravom trenutku da se povuče. Morala je i ona da bude vredna svega toga, pa je rešila da mu kaže istinu.

- Advokat mi je malopre javio da sutra ujutru Marko hoće da me vidi. Neša je ćutao. Očekivala je da će nešto da kaže, ali s druge strane žice kao da nikog odjednom nije bilo.

- Halo? Nešo? Jesi li još tu?

U tih nekoliko sekundi koliko nije odgovorio Nela je osetila bol. Pomislila je da joj je prekinuo vezu i da je tu kraj, a saznanje da ga je izgubila bilo je toliko teško da se uplašila snage svojih osećanja. Mogla je taj trenutak straha da uporedi sa strahom koji bi jedini brodolomnik koji je uspeo da se dokopa pojasa za spasavanje osetio kad bi na sred pučine shvatio da mu taj pojas propušta, iako se ipak radovao da će mu pomoći da spasi svoj život.

- Tu sam, Nela. Samo ne znam šta da kažem. Do toga je kad-tad moralo doći. No, dobro. Nadam se da si sad zadovoljna jer si bila jako tužna što ti nije dao prilike da mu objasniš.

- Nisam zadovoljna...

- Kad budeš imala vremena, javi se. Srećno sutra, mala.

Prekinuo je vezu. Neli je bilo jasno da mu nije svejedno što će ona sutra imati šansu da se pomiri sa mužem, možda i da mu oprost. To je bila normalna reakcija muškarca kome je stalo do nje. Ono što njoj nije bilo jasno jeste osećaj da se sutra ne bi pojavila pred Markom samo da ju je Neša zamolio da to ne uradi.

17. Poglavlje

Nervozno je čekala da se vrata kancelarije u sudu otvore i da se pojavi njen muž. A kad je čula korake, prosto je zadrhtala od jeze. Imala je velike podočnjake, jer skoro celu noć nije mogla da zaspi. Tek je malo pred jutro uhvatila san, ali i u njemu je bila tužna jer joj je Neša rekao da više ne želi da se muči oko nje i njenog osećaja lojalnosti.

Marko je ušao praćen visokim stražarem. Na rukama je imao lisice. Iako ga je viđala u sudnici, tek izbliza je primetila koliko je propao. Imao je bradicu, a oči su mu bile pune neke mržnje. Seo je preko puta nje, na nisku stolicu koju mu je stražar postavio. Gledala je njegove ruke i lisice koje su mu zasecale članke. Tako je bio jadan i tako je u njoj budio saosećanje da je odmah pustila suzu.

- Nemoj da mi sad cmizdriš, molim te. Nije mi do toga.

Ogrubeli glas ju je vratio na zemlju ispod koje se na trenutak našla. Stražar je stao kod prozora i kao nezainteresovano gledao kroz prljavo okno na ulicu. Očito je da nije imao nameru da ih ostavi nasamo. Ali neka, tako joj je bilo i lakše.

- Kako si?

Htela je da ovaj susret prođe lepo, da kažu jedno drugom neke istine, možda i da povrati veru u svoj brak. Htela je da veruje da Markovo ilegalno poslovanje nije bilo nešto toliko strašno, da je uleteo u to željan novca i da će imati zašto da mu oprost.

- A kako bih bio? Eto, smejem se, uživam, pun sam lepih dana i još lepših noći.

Nego, nismo ovde da bismo pričali kako je meni, to valjda i sama vidiš. Kako je tebi?

- A kako bi mi bilo, Marko?

Zagledala mu se u oči, tražeći zrno ljubavi kojom se nekada razbacivao.

- Čujem da si prodala auto koji sam ti kupio.

- Morala sam. Ostala sam bez para.

- Nisi morala, mogla si da pozajmiš od nekog. Moji prijatelji su tu za mene, ali tebi je lakše da se oslobodiš mog poklona, zar ne?

Vređalo ju je kako sa njom razgovara, ali nije htela da otežava situaciju.

- Mislila sam da bi tebi smetalo da prosjačim od nekog drugog. Zato sam to uradila.

Nisu važna kola, Marko, važno je da ti izađeš iz zatvora.

- Važna su kola! Ne možeš tako da rasprodaješ šta ti padne na pamet, nisi ti to ni zaradila!

- Marko, kola su moja. Meni si ih kupio.

- Da, ali to ti ne daje za pravo da radiš sa njima šta ti je volja. Još samo očekujem da mi jave da si mi i kuću prodala.

Nela je jedva suzdržavala i bes i suze.

- Interesantno da ti tvoji doušnici ne jave kako su ti blokirali račune i kako tvoja ženica kojoj nisi dao ništa da radi da bi bila lepa za tvoje oči nema šta da jede.

- A šta bi pa radila i da sam te pustio? Bila bi mala sekretarica ili možda konobarica, pa da mi se svi smeju?

Videla je da ovo nimalo neće biti lep razgovor. I polako su joj suze nestajale iz oka. Ovo je bio Marko koga nije poznavala, sa kojim nikad nije zaspala niti se probudila. Ali najgore je bilo što je izgledalo da je to pravi Marko, a da je njen muž bio samo idilična slika koju je stvorila iz ljubavi.

- Da li si pristao da me vidiš da bi mi rekao sve i svašta? Ako je to razlog, mislim da sam dovoljno čula.

Krenula je da ustane, ali njegov glas ju je odmah vratio na stolicu.

- Sedi tu da ti ne bih otkinuo glavu kad izađem.

Stražar se malčice trgao, ali kad je video da je Nela sela, ponovo se opustio.

- Nemoj da mi pretiš, Marko. Nisam ja kriva za ovo što ti se događa. Ja o tome ništa nisam znala.

- Rekli su mi za Peru. Znam da si samo bila glupa, pa si mislila da je on pametniji i da ga moraš poslušati. Ali i dalje mislim da te to sasvim ne opravdava. Trebalo je nekad da misliš svojom glavom, a ne samo da se šminkaš, oblačiš i mackaš.

- To si ti stvorio od mene.

- Nije istina, ja sam ti samo dao ono što je tvoja duša tražila.

Možda je bio u pravu, pomislila je. Možda je njen lagodni život učinio da ona zaista prestane da bude svoja.

- Nela, hoću da znam šta nameravaš dalje. Ako si rešila da se razvedeš, odmah mi to reci. Moram da znam.

Čudno ga je pogledala. To isto pitanje postavila joj je i Tea, ali tad je bila sigurna da ne misli o razvodu, dok sad već nije znala šta želi.

- Ja tebe nisam prestala da volim, mada sve više mi dokazuješ da bi trebalo. Nisam ni na trenutak pomislila na razvod.

- Nisi?

- Ne.

- A to što izlaziš sa drugim muškarcem skoro svake treće noći?

Paralisala se. Marko je imao dobre uhode, nema šta.

- Taj muškarac nije neko ko bi imao udela u mojoj odluci da te ostavim.

- A ko je onda on? Neka prolazna avantura? Neko ko te teši dok sam ja iza rešetaka?

Nisam znao da si toliko zavisna od seksa.

Nerviralo ju je kako joj se kezi, kako je ironičan i grub. Pa nije ona ta koja im je sjebala brak i život, sreću i ljubav!

- Marko, to je tvoj prijatelj.

- Je li? Baš me zanima koji?

- Doktor. Hirurg.

Raširio je zenice.

- Neša? Onaj tip iz Minhena?

- Da, taj. Onaj sa kojim si zajedno išao, odseo u hotelu i vratio se.

- Otkud ti sa njim?

- Javlja se da pita za tebe. Prijatan je i nije kao ostali tvoji nazovi prijatelji koji me zivkaju samo reda radi, da ne bude da su te ostavili na cedilu.

- Taj tip je sjajan. Stvarno, znao sam da može biti prijatelj do kraja života. Vidiš, normalno bi bilo da je pobegao glavom bez obzira, da se više nikad nije javio kako ne bi imao posla s ološem kakvim su me predstavili. A on je baš učinio suprotno,

svaka mu čast.

Nela se u sebi zapitala kakve bi reči o Neši izgovorio kad bi znao pravi razlog njegovog javljanja. Ali nije joj padalo na pamet da to i proveri.

- Pozdravi ga puno i reci mu da ću mu se odužiti kad izađem. Znači, ne misliš da me ostaviš?

Ćutala je. Sad više nije bila sigurna.

- Shvatiću tu tišinu kao potvrđan odgovor. U redu, lepo ako je tako jer bi mi razvod samo štetio u ovom trenutku. Nadam se da će ovi pandurski skotovi zajedno sa sudijama uskoro morati da se izvine što su mi sve ovo napravili jer nemaju nijedan čvrst dokaz osim Mišinog heroina i kokaina koji je mogao i da se podmetne, a i svedočenja nekih kukavica.

- Marko, reci mi da sve ovo nije istina što se govori na suđenju?

Gledao ju je podsmešljivo.

- Pa valjda sama znaš da donosiš zaključke, neću još i tebi da se pravdam.

- Mislim da meni najpre treba da se pravdaš. Ja sam ta koja je delila život sa tobom.

- Slušaj, Nela, ne opterećuj me sad sa tim. Šta god da se desi, ti si moja žena i na mojoj si strani. Pa i da sam masovni ubica, ima da se kuneš da sam nedužan.

Shvataš?

Ustala je. Nije mogla više da provede ni trenutak sa njim.

- Gde ćeš? Još nisam završio.

- Ne mogu više da te slušam. Nisi nijednog trenutka rekao nešto lepo, na primer da me voliš, da ti je žao što se ovo desilo, da ćeš ubiti pandura koji mi je zalepio šamar jer sam te branila.

- Kakav šamar?

- Nije važno, Marko. Stvarno nije važno, možda sam ga i zaslužila. U svakom slučaju, neću se razvesti od tebe. Bar ne dok ne budeš slobodan.

- A kad izađem? Šta ćeš onda?

- Onda ću otići. Ne mogu da zamislim da se probudim kraj čoveka koji je ovakav kakav si ti sad. To bi bilo gore od svih laži kroz koje sam do sad prošla.

- Kad tako pričaš, pomislim da bih voleo da me osude na jedno deset godina, pa da čamiš sama dok ne izađem, a posle da me moliš da te ne šutnem, jer ne možeš više da nađeš nikog da te poželi.

Sad je njen pogled poprimio njegovu mržnju. Ali nije htela da iz nje izmami još koju ružnu reč. Zato je samo izašla iz kancelarije. Pogledala je na sat. Suđenje bi trebalo da počne za manje od sat vremena. Uputila se pravo ka svojim kolima. U tom trenutku joj je zazvonio mobilni.

- Halo, ja sam. Jesi li još kod Marka?

- Ne, Tea, izašla sam.

- Kad da se nađemo pred sudom?

- Ne moramo da se nalazimo, danas ne idem na sud. Dolazim kući za desetak minuta.

Tea je ništa nije pitala, znala je da će odgovor dobiti kasnije.

18. Poglavlje

Sedela je pored telefona i razmišljala da li da ga nazove. Prošlo je deset dana od kad je bila s Markom i od kad nije čula Nešin glas. Znala je da on čeka da mu se ona javi, a kako to nije imala hrabrosti da uradi, verovatno se pomirio sa tim da je rešila da oprost mužu i da ostane uz njega. Nije više odlazila na svako suđenje. Tačnije, otišla je samo jednom kad su suočili Marka i Mišu i uporedili njihove izjave. Bilo je očigledno da obojica lažu.

Tea je ušla s peškirom na glavi u sobu i zatekla sestru kako gleda u telefon.

- Ili si u dilemi da li da nekog pozoveš ili si počela da se baviš hipnozom i telepatijom

pa pokušavaš da pokreneš telefon mislima. Ako je ovo drugo, predlažem ti da kreneš od savijanja viljuške, telefon je ipak mnogo teži za lebdenje.

Nela se kiselo nasmejala, ali nije odgovorila. Tea ju je i dalje posmatrala, a onda joj prišla i stavila ruku na njeno rame.

- Nemoj da si kukavica. Pozovi ga. Neće ti biti ništa. On to čeka. Glupo je da zbog jednog skota kao što je Marko mučiš i sebe i tog divnog muškarca.

Kad je Tea napustila sobu, Nela je donela odluku. Okrenula je njegov mobilni telefon, ali bio je nedostupan. Bilo je osam uveče i znala je da u to vreme nema operaciju.

Mobilne mreže u poslednje vreme nisu baš idealno funkcionisale, pa je pretpostavljala da je van dometa. Zato je pokušala još jednom, ali ponovo je bio nedostupan. Znala je da, ako sad odustane, možda sutradan neće imati hrabrost. Čepkala je po svojim vizitkartama i napokon našla njegovu. Tu je bio i njegov broj iz ordinacije, ali i kućni. Rešila je da proba da ga pronađe u njegovom stanu, u kome nikad nije bila, ali koji joj je jednom prilikom opisao kao mali raj sa mnogo slika, skulptura, knjiga i muzike.

Telefon je zvonio nekoliko puta. Čula je kako neko podiže slušalicu i osmeh joj je zablistao na licu. Ali onda je čula ženski glas, razvučen, mazan, očigledno iz kreveta.

- Halo?

Poželela je da prekine vezu, ali ruka joj se ukočila. Čula je sebe kako govori:

- Oprostite što zovem u ovo vreme, možda je kasno, ali treba mi doktor Nebojša.

Nadala se da će sa druge strane čuti da je pogrešila broj.

- Nije kasno, ne brinite. Ali on se trenutno tušira, pa ako vam nije problem da nazovete za desetak minuta ili da ostavite poruku da vam se javi.

Ljubazna devojka joj je išla na živce preteranim maženjem. Nela je već mogla da je zamisli kako leži gola na stomaku, mlatara nogama i uvrće kabl telefona dok priča.

- Neka, nije toliko hitno, ja sam njegova stara pacijentkinja, pa sam htela nešto da ga pitam, nazvaću kasnije ili sutra.

- U redu.

- Do viđenja.

- Do viđenja.

Nela je mislila da će se raspasti na hiljadu sitnih delova.

19. Poglavlje

Prošlo je pola sata pre nego što je zazvonio telefon. Znala je da je on, ali nije znala da li da se javi. Bila je razočarana, prazna, nekako beživotna. Ali zvonjava bila toliko uporna da je rešila da ipak odgovori na poziv.

- Halo?

- Zdravo, Nela. Neša je ovde.

- Da, znam.

- Video sam da si me zvala.

- Kako si video kad tvojoj ljubaznoj devojci nisam rekla ko sam?

- Imam identifikaciju poziva na fiksnom.

- Lepo.

- Nisi se dugo javljala?

- Pa izgleda da je bolje da se nisam javila ni sad.

- Zašto tako?

- Mogla sam nešto i da prekinem. Ja sam zaboravila da si i ti muškarac i da imaš potrebe.

- Nisi me prekinula. Tuširao sam se.

- Da, znam. Obaveštena sam.

- Čekaj, da li ja u tvom glasu osećam neko prebacivanje ili mi se čini?

- Nemam ja prava da tebi prebacujem. Imaš prava da jebeš koga god hoćeš. Samo

se pitam šta ja onda tražim u celoj ovoj priči.

- Nela, da li ti čuješ sebe šta mi govoriš? Prebacuješ mi za to što si se javila u trenutku kad sam imao neku ženu pored sebe? Ti mi to prebacuješ, a pre deset dana si odložila naš susret, ponašala se kao da imaš pravo da mi radiš sa životom što god ti dune, otišla kod muža i prestala da mi se javljaš što je samo moglo da znači da sam te izgubio u ionako neravnopravnoj borbi. I sad me zoveš da bi mi opet poremetila život i da bih ja mislio da sam kriv što mi se opet nećeš javljati jer sam muškarac i imam potrebu da vodim ljubav. Ne mogu da verujem da si tako sebična, da tako malo umeš da daješ.

- Šta da dajem, Nešo? Šta? Sebe? Ljubav? Kome, Nešo? Taman što sam shvatila da više nemam ljubavi za muža, okrećem telefon i shvatam da ne smem da imam ljubavi ni za tebe. Sa svih strana me ljubav samo izdaje.

- Nisi se pomirila sa Markom?

- Ako sad nešto znači, nisam. To nije bilo pomirenje, samo dogovor da se neću razvesti dok ne izađe iz zatvora.

Neša se gorko nasmejao.

- Što se smeješ? Tu ništa nije smešno.

- Smešno je, jer je neverovatno tužno i jadno. Nela, ti ako se ne razvedeš dok je on u zatvoru, nećeš ni posle toga. Marko nije naivan, svestan je da sa svojim lažima i sa ovim što ga čeka ne može lako da te zadrži. A kad bude slobodan, to će i te kako moći. Neće te pustiti da odeš.

- Mene ne može niko da sprečava da radim šta želim.

- Da li si ikad poželela da me poljubiš?

- Molim?

- Pitam te da li si ikada poželela da me poljubiš?

- Ne vidim kakve to veze sad ima...

- Jesi li ili nisi?

- Jesam.

- A zašto to nisi uradila?

- Zato što... sam udata i nije bilo u redu.

- Nije bilo u redu prema kome, Nela? Prema Marku?

- Da, prema njemu. I prema tebi.

- Izvini, ali da si me poljubila, ja uopšte ne bih smatrao da je to upereno protiv mene, naprotiv. Dakle, razlog je samo Marko.

- Dobro, on.

- Eto, vidiš da si ipak radila stvari protiv svoje volje. Marko te je sprečio da poljubiš čoveka koji je lud za tobom.

- Vidim koliko si lud za mnom! Toliko da privodiš druge žene da bi ti bilo lakše.

- Nemaš pojma koliko si blizu istini tim svojim ružnim, ironičnim komentarima. Ali ne pada mi na pamet da ti se pravdam. Nikad nisam imao ni prilike da ti se obavežem na vernost, a nisi mi dala nijedan povod da mislim kako ti je to važno. Zato nemaš šta da mi prebacuješ.

- U redu, onda ti želim sreću i da budeš potentan i zdrav do kraja života!

Spustila je besno slušalicu. Ali već tad je znala da je Neša potpuno u pravu, a da je ona ta koja je kriva za sve. Kako je mogla da očekuje da Neša nema nikog, da sedi u svom stanu i čeka njen poziv, a da ona za to vreme nema hrabrosti da ga okrene i bar ga obavesti šta je odlučila da radi s Markom?! No, više nije imala snage da se objašnjava, da se pravda, da ispravlja krive drine. Samo je htela da bude sama i da se ničemu više ne nada.

20. Poglavlje

To veče se Neša pojavio na vratima sa jednim cvetom. Kad mu je Tea otvorila, zbnurio se, ali ga je mlada devojka odmah poznala i pustila ga unutra. Nela je sedela pred televizorom i pratila neki kviz. Kad ga je ugledala, prebledela je, da bi posle samo par minuta skočila i čvrsto ga zagrlila. Tea se povukla, s osmehom na licu. Sedeli su jedno naslonjeno na drugo i gledali TV.

- Nedostajala si mi, znaš?

- I ti si meni. Ali nisam smela da te nazovem.

- Nisam smeo ni ja tebe. Bio sam siguran da si donela odluku, a da ta odluka nisam bio ja.

- On je tako jadan, Nešo...

- Pretpostavljam. Ali on je kriv za to, a ne ti. Kad budeš shvatila da je ono što ti je prečutao gore od svake prevare, mislim da ćeš znati i šta da radiš.

- Nisam mogla, a htela sam da mu kažem da se nosi i da ne želim da ga vidim. Ipak, vezuje nas prošlost, ljubav koju smo imali. Znam, možda sam ja volela čoveka koga nisam poznavala, ali tako je i imam neku obavezu prema njemu.

Neša je uzdahnuo.

- Shvatam, Nela. I neću te terati da promeniš odluku sve dok sama to ne osetiš.

Samo da znaš da imaš gde da budeš ako odlučiš da odeš. Svestan sam da je ovo njegova kuća, da si ti ušla sasvim u njegov život i da se ponekad plašiš šta će biti sa tobom ako budeš sve to ostavila. Ja ću ti pružiti isto ono što ti je pružao i Marko, samo bez laži, bez skrivenih poslova, bez pretnje da se jednog dana sve ne pretvori u komade oštrog stakla.

Poljubili su se. Jednostavno se desilo, bili su suviše blizu jedno drugom, tela su sama uzimala inerciju koja im je odgovarala i poljubac je bio neminovan. A nakon prvog sledio je i drugi, pa treći i tako u nedogled. Polako ih je strast preplavljivala, ruke su im tražile više, bile su sve nemirnije. Nelina majica se nekako popela iznad grudi, a njegova košulja se raskopčala i otkrila putokaz za njene usne. Ali negde na granici gde se retko ko može zaustaviti, Neša ju je blago odgurnuo i vratio joj majicu na mesto, prethodno upivši lepotu njenih prirodnih grudi.

- Zašto?

Promukli glas žene pokazivao je koliko ga želi.

- Nela, strahovito te želim. Toliko da ne znam ni sam kako sam uspeo da stanem.

- A što si stao? Ja nisam želela da staneš.

- Neću to da uradim u njegovoj kući.

Nela ga je začuđeno pogledala.

- Zato si stao?

- Da, zato.

- Onda idemo tvojoj kući.

Mazila se uz njega, puna žudnje. Zaista je bila spremna da istog trenutka sednu u auto i odu na bilo koje drugo mesto.

- I neću dok si njegova žena.

Sad se ona trгла od njega.

- Ti si ozbiljan ili me zezaš?

- Ne zezam se.

- Kakav si sad to moralista odjednom? Prvo, ovo je i moja kuća, žena sam mu.

Drugo, ako možeš sve vreme da me zavodiš, možeš i da me kresneš.

- To nije isto. Zavodio sam te jer sam želeo da me zavoliš. A da bih vodio ljubav sa tobom, moraš da ne pripadaš drugome.

Ustao je i počeo da zakopčava košulju. Nela se osećala kao da propada u zemlju.

- To bi značilo da se jedno duže vreme neće desiti ništa od seksa između nas.

Pogledao ju je, a u očima je bilo izazova.

- To zavisi samo od tebe, Nela.

Sobom se prolomio smeh.

- Sad sam skapirala šta ti u stvari ovim radiš. Da, da, jasno mi je. Pametno, nema šta.

- Da čujem šta si to ti skapirala.

- Na ovaj način hoćeš da vidiš koliko mi je stalo do tebe. Iskušavaš me. Ali to nije lepo, to je tvoja potreba da me poseduješ, a to nema veze s ljubavlju.

- Ne, ja nisam rekao da moraš da pripadaš meni, samo da ne smeš da pripadaš drugome. To je velika razlika.

- Nešo, nemoj da otežavaš. Hajde da uživamo jedno u drugom, hajde da se prepustimo i da ne mislimo ni gde smo, ni šta će sutra biti, ni koliko će da traje. Mazila mu se i opet pokušavala da ga namami da je uzme. Ali ovaj put je ustao spreman da ode.

- Takva su moja razmišljanja prema ženama sa kojima se upoznajem, sa kojima mi bude lepo i koje brzo zaboravim. Tako i ja govorim kad sam svestan da ne mogu da dam sebi obećanje da ću sa nekom od njih da ostanem duže vreme i da je zavolim. Sa tobom ja hoću da mislim o sutrašnjici, sa tobom hoću da traje, sa tobom mi je sve jako važno, čak i to gde vodimo ljubav. Ako to ne možeš da shvatiš, onda znači da sam ja tebi neko za koga samoj sebi ne možeš da obećaš da bi mogla da me zavoliš.

Nije ga pratila do izlaza. Ostala je da sedi na kauču i da ponavlja njegove reči ne bi li shvatila njihovu snagu.

21. Poglavlje

Nazvala ga je sat vremena nakon što je otišao. Shvatila je njegove reči i shvatila je njegovu potrebu da je ima onog trenutka kad se ispetlja iz svog promašenog braka. Bio je u pravu i to nije mogla da mu zameri.

- Zovem te da ti kažem da ti neću zameriti ako odustaneš od mene.

- Samo zbog toga?

- Ne, ne samo zbog toga. Moram da ti kažem još nešto.

- Šta?

- Da mi je stalo do tebe.

Viđali su se kao i do tad.

Ljubili bi se i samo ponekad dopuštali strasti da ih podseti koliko su željni da budu slobodni u svojoj ljubavi. Nela je teško podnosila to što je povremeno viđala Marka, na suđenjima i par puta nasamo, čisto reda radi. Uvek su njihovi razgovori bili plitki, svađalački, kao da oboje znaju da je među njima samo kompromis u pitanju, dogovor da u ovom trenutku ne donose nagle odluke.

A onda je došao i dan presude. Sedela je između sestre i Sare. Obe su insistirale da budu u tom trenutku pored nje, pa su progutale to što se ne podnose. Marko je delovao jako miran, više nego što bi se očekivalo od čoveka protiv koga svi dokazi govore da je kriv i da će na višegodišnju robiju.

Pored njega Miša je delovao manje samouvereno. Kršio je ruke i nervozno se okretao oko sebe. Sudija je prvo izgovorio njegovo ime. Kad je Nela čula da je osuđen na tri godine zbog posedovanja i prodaje narkotika, bila je sigurna da Marka čeka neka slična kazna. Pomislila je na tri godine koje će provesti kao Markova žena i u kojima neće moći da bude Nešina, ne onako kako je on to želeo. Zamutilo joj se u glavi, toliko joj se slošilo, da nije propratila presudu za svog muža. Odjednom, ljudi su je grlili, ljubili, a kroz gomilu lica videla je Markovo koje se smeši. I shvatila je, on je bio slobodan. Tek sad se činilo da je zauvek izgubila Nešu.

Marko je osvanuo u svim novinama. Zbog nedostatka dokaza oslobođen je svih optužbi. Veliki broj novina je posumnjao u potplaćeno sudstvo, ali niko ni za to nije

imao dokaz. Marko je došao kući, a Tea je otišla. Prve noći je pozvao prijatelje, pa su do jutra lumpovali, dok je Nela bila samo lutka u tom prostoru, ukras koji Marko i nije primećivao. Sva sreća, toliko se napio da nije ni pomislio da spava sa njom. Ujutru ga je našla kako jede u kuhinji i čita novine.

- Gde si ti sinoć nestala?

- Otišla sam na spavanje.

- U gostinsku sobu? Zar tebi nije mesto pored muža?

- Marko, prestani sa tim foliranjima. Znaš i sam da nećemo još dugo biti muž i žena.

Pogledao ju je ispod oka.

- A zašto tako?

- Zato što sam ti rekla da se neću razvesti sve dok si u zatvoru. Sad si slobodan i sad mogu da odem. Više nismo potrebni jedno drugom.

- Ne shvatam, vidiš da sam proglašen nevinim, dakle, tvoja teorija da sam te lagao i da ti nisam rekao čime se navodno bavim nije istinita. Nemaš razloga da me ostaviš.

- Ne ostavljam te ja sad zbog laži već zbog tvog ponašanja prema meni.

- A kako si mislila da se ponašam kad sam u zatvoru?

- Sigurno ne onako kako si razgovarao sa mnom kad smo se prvi put videli tamo u sudu nasamo.

- Bio sam nervozan, ženska glavo, ukapiraj me!

- Nemamo o čemu da pričamo. Ja ću spakovati svoje stvari danas i sutra ću otići.

- Nećeš, nećeš.

Gledala je kako nezainteresovano ovo izgovara i čita novine.

- Hoću, Marko. Ne volim te više.

- Boli me dupe! Ima da sediš ovde i da ćutiš. Neću da mi nabacuju još i tračeve kako si me ostavila, to mi sad nije potrebno nakon svega što sam prošao.

- A pitaš li se šta je meni potrebno nakon svega što sam prošla?

- Tebi će biti dovoljan jedan dobar seks koji ću večeras, kad se otreznim i dođem sebi, da ti pružim i bićeš kao nova i mirna kao bubica.

Na samu tu pomisao naježila se. Posle pola sata iskrkala se iz kuće i pozvala Nešu.

Rekla mu je šta se dešava. Bio je jako zabrinut.

- Rekao sam ti da te on neće pustiti kad se vrati. Nema sad druge, moraš da odeš i to što pre. Gde si sad?

- U taksiju sam, idem prema gradu. On ne zna da sam izašla iz kuće, moram da se vratim jer će me pitati gde sam bila.

- Nemoj se vraćati. Dođi do moje ordinacije, imam jednu kratku operaciju, a ti me sačekaj, pa idemo kod mene.

- Ne mogu... tek tako.

- Moraš, Nela.

- A moje stvari, ne mogu praznih ruku da odem.

- Imaš li dokumenta kod sebe?

- Imam.

- Ništa ti više nije potrebno. Pusti stvari, kupićemo ih.

- Ne mogu... nije normalno da tako bežim.

- Poslušaj me. Čekam te ovde.

Kad je prekinula vezu, razmišljala je šta da radi. Nije htela da bude više ni tren sa Markom, ali nije mogla ni kao najgora klošarka da se pojavi Neši samo sa dokumentima u ruci.

- Gospođo, kuda tačno idemo?

Taksista je vozio u nepoznatom pravcu, pa je na kraju morao da pita rasejanu devojkicu kuda u stvari ona namerava da ide.

- Vratite me na adresu na kojoj ste me pokupili.

Bila je sigurna da ima vremena da uzme neke stvari i da stigne do kraja Nešine operacije.

22. Poglavlje

Ali kako je ušla na vrata, shvatila je da je pogrešila. Marko je stajao u predvorju u donjem delu trenerke i gledao je pijanim očima. U ruci je držao napola ispijenu flašu francuskog konjaka.

- Gde si se ti meni švrćkala?

Nela je osetila strah.

- Išla sam da prošetam.

- Stvarno? Od kad se šeta taksijem? Je l' to neka nova moda koja se pojavila dok sam ja bio zatvoren?

- Htela sam da odem do reke, ali sam se predomislila.

- Do reke? Daj mi mobilni.

Nela je shvatila da nije obrisala poziv koji je uputila Neši.

- Šta će ti moj mobilni?

- Da vidim sa kim si imala nameru da šetaš.

- Ni sa kim, sama.

- Daj mi mobilni.

Skočio je i oteo joj torbicu iz ruke. Prevrnuo joj se želudac. Počeo je da čeprka po telefonu.

- Opa, nekoga smo zvali... Neša. Lepo, taman sam i ja hteo da se čujem sa tim mojim divnim prijateljem koji te je pazio dok sam ja bio iza rešetaka kao majmun. Sad ćemo da ga zovemo da ga pitamo za zdravlje.

Nela je prebledela, ali nije imala hrabrosti da ga spreči. Tek sad je shvatala da je trebalo da poslušava Nešu. No, bilo je kasno.

- U stvari, predomislio sam se. Bolje da mu pošaljem poruku.

- Nemoj to da radiš, Marko.

- Nego šta ću...

Počeo je da kuca poruku sričući reč po reč.

- Ljubavi ... samo ... da ... ti ... kažem ... da ... te ... volim ... kad ... se ... vidimo ... znak pitanja. Poslati ... tako! E baš me zanima šta će naš drug doktor da nam odgovori.

Nela je sela na fotelju i zaronila lice u šake. Kad Neša bude odgovorio, biće to kraj. Marko će shvatiti, a onda će je ili pretući ili će je naterati da se stidi i da mu zauvek ostane robinja. A i Neši će hteti da se osveti, u to je bila sigurna. Kako se kajala što je bila glupa i dozvolila da se sve ovo dogodi!

Odgovora na poruku nije bilo narednih deset minuta. Oboje su čekali da telefon zazvoni, ali dok je Nela drhtala, Marko kao da je uživao. Potezao je svaki čas iz flaše i iz sekunde u sekund bio sve pijaniji.

Na kraju je telefon dao znak da je stigla poruka. Nela je skočila. Marko se nacerio.

- Opa, evo nama odgovora. Da vidimo šta kaže naš drug...

Počeo je da čita poruku, ali mu se izraz lica odjednom promenio. Videla je na njemu da je razočaran.

- Kakva budala!

Marko je bacio aparat na pod, ali sva sreća nije se razbio. Nakon nekoliko sekundi otišao je u WC. Nela je zgrabila aparat i pročitala poruku.

"Nela, dobio sam sa tvog telefona čudnu poruku lične prirode. Kako znam da nije upućena meni, samo da te obavestim da si pogrešila broj, a iskreno se nadam da je ova poruka upućena Marku a ne nekome drugom. S poštovanjem, Neša."

On je znao! On je nekako znao da tu poruku nije poslala ona. Sad ga je obožavala, u tom trenutku shvatila je šta znači kad muškarac želi da upozna devojkicu koju voli i kad prepozna čak i njen stil pisanja poruka. Spasao ih je, izvukao iz skoro bezizlazne situacije. Nije imala šta više da čeka. Brzo je izjurila napolje. Trčala je

ulicom čekajući da naleti neki taksu. Napokon ga je našla. Rekla je taksisti adresu Nešine ordinacije. Odahnula je kad više nije iza sebe videla svoju nekadašnju ulicu.

23. Poglavlje

Neša ju je čekao na ulazu. Kad je izbezumljeno istrčala iz taksija, jako ju je zagrlio.

- Ne mogu da verujem da si se vratila tamo. Da li si normalna?
- Znam, znam, budala sam, ali nekako nisam želela da se pojavim pred tobom kao neka prosjakinja, samo sa ovom bednom torbicom i dokumentima.
- Nije mene briga kako ti dolaziš kod mene, već samo da si to zaista ti. Sad mi reci šta se desilo, kakva je ono poruka?

Ispričala mu je sve.

- Kako si znao da poruku nisam poslala ja?
- Jednostavno. Tvoje poruke uvek imaju tačke, zareze i velika slova na pravim mestima. Ova je bila napisana skroz nepravilno. Razmišljao sam i shvatio da bih mogao da napravim problem ako odgovorim tebi. Zato sam ipak odlučio da odgovorim onako, jer mi je bilo mnogo sumnjivo.

Zagrlila ga je čvrsto.

- Tako mi je drago što si analitičan kad sam ja u pitanju.
- To iz mene ljubav radi.

Nakon sat vremena bila je u njegovom stanu. Zaista je delovao kao raj, mada ne tako mali kao što je on predstavljao dok ga je opisivao.

- Ovaj stan ima više od osamdeset kvadrata.
- Devedeset i dva tačno.
- A što si stalno govorio da je mali?
- Bio je mali do ovog trenutka. Često mi je bio tesan kad bih mislio na tebe.
- Stvarno?

Prišla mu je i zagrlila ga. Osetila je toplinu njegovog tela i obostranu želju.

- Da li sad možemo da vodimo ljubav?

Nasmešio se.

- Ne vidim bolji trenutak od ovog.

Pustila je da je skine. Mobilni joj je nemilosrdno zvonio. Skinula je i ona njega.

Telefon je i dalje bio uporan.

- Ovo je sigurno tvoj muž?
- Misliš?

Nasmešila se, posegla za telefonom i uputila se ka prozoru. Napolju su se neka deca igrala na travi. Uvila se u zavesu i otvorila prozor.

- Klinci, ko od vas nema mobilni telefon?

Jedna devojčica je podigla ruku. Imala je dugu smeđu kosu, a po njenoj odeći se videlo da je iz neke siromašne porodice.

- Hoće li te mama i tata grditi ako doneseš telefon u kuću?
- Reći ću im da mi je pozajmila drugarica.
- Onda se popni na treći sprat i ispred vrata će te čekati telefon.

Zatvorila je prozor i okrenula se ka Neši koji je stajao lep i go, i smešio se.

- Ti si blesava, znaš?
- Znam.

Poljubila ga je u vrat.

- Imam samo još jednu stvar da obavim i tvoja sam.

Pustio ju je da prođe. Otišla je do ulaznih vrata, odškrinula ih i ugledala onu devojčicu kako trči uz stepenice.

- Nemoj da trčiš, neće telefon pobeći.
- Hvala vam puno, teto.
- Ništa, ništa. Nego, zvaće te jedan čika, biće malo dosadan. Slobodno mu kaži sve

što ti padne na pamet, samo ne otkrivaj ko ti je i gde dao telefon.

- Neću mu se ni javljati, odbijaću mu poziv.

- Svaka čast, pametnice.

Zatvorila je vrata i došla do Neše. Ljubili su se, a onda prebacili na krevet.

- Ne mogu da verujem da sam napokon u tvojim rukama.

- Nadam se da ćeš tu i da ostaneš, Nela.

- Ako me želiš... i ako nisi narko-diler ili nešto slično.

Nasmejao se.

- Ne, nisam. Ali daću ti sve vreme ovog sveta da to i proveriš.

- Uzimam ga.

Poljupci su ih učutkali.

24. Poglavlje

Nije bilo lako da Nela dobije razvod. Marko se gadno naljutio što ga je ostavila čim se vratio i to na onako ružan i podli način. Kad je nakon dva meseca pokušala da razgovara sa njim i da mu ljudski zatraži razvod, spustio joj je slušalicu. Pokušala je nakon desetak dana ponovo. Ovaj put ju je pošteno izvredao i rekao joj da je ona za njega najobičnija glupa drolja koja mora da kleči i da ga moli da bi je oslobodio. Na kraju je morala da pokrene brakorazvodnu parnicu. Za sve to vreme Neša je strpljivo čekao da se Marko reši da njegovu devojku oslobodi bračnih okova. Iako je bio srećan i ovako sa Nelom, činilo se da teško podnosi to što je ona ipak bar na papiru još uvek Markova. Često bi mu to izletelo.

- Dođe mi da ja odem da ga nađem i da ga primoram da ti da razvod.

- Srećo, moraće na kraju, samo strpljivo.

- Tebi kao da je svejedno da li si u braku sa njim ili nisi? Uopšte ti se ne žuri.

- Nije istina, i to znaš i sam, ali to je sad ionako papir, samo parče koje više ne važi.

- Za mene je to više od papira. I dalje se osećam kao lopov, kao da te svaki put kradem kad te dotaknem.

Nela je razumela Nešin bes i očaj, ali je ipak znala da je sa Markom teško napraviti kompromis i dogovor. Vukli su se po sudnicama više od šest meseci, čak je Marko pokrenuo parnicu protiv nje u kojoj je tražio odštetu što je prodala auto dok je on bio u zatvoru i što mu je nanela duševni bol time što je otišla sa drugim muškarcem kad je oslobođen i kad je došao iz zatvora gde je "nevin" bio toliko dugo. Naravno, sve je to palo u vodu, Nela nije bila ni po jednoj tački kriva. Nakon šest meseci napokon je potpisao razvod i ona je trčala kući da to saopšti svom dragom. Našla ga je kako prelistava neki medicinski časopis.

Podigao je glavu kad je ušla i nasmešio se.

- Stigla si?

- Jesam.

Ušunjala mu se iza leđa i zagrlila ga ljubeći mu lepi vrat.

- Ima li nešto novo ili je opet tvoj bivši muž rešio da me nervira?

- Nema ništa novo.

- Uh, znao sam.

Počeo se po glavi kao da time hoće da otrese misli o Marku i njegovoj tvrdoglavosti.

- Osim ako ne misliš da je ovo nešto novo...

Stavila mi je papir pred nos. Prvo je jedva uspevao da razazna šta piše, a kad je shvatio, skočio je i počeo da je okreće u krug. Smejala se od srca.

- Ne mogu da verujem da sam ovo doživeo.

- Spusti me, molim te! Vrta mi se u glavi i već ću zažaliti što sam slobodna žena.

Poslušao je i spustio je. A onda je otišao do spavaće sobe, da bi iz nje izašao sa kutijicom za nakit u ruci. Čučnuo je ispred nje. Nela se sasvim zbunila.

- Šta to radiš, ludače, ustaj!
- Znam da si tek sad izašla iz braka i da ti ne pada na pamet da odmah ulaziš u drugi. Ali pošto ja nisam bio još ni u jednom, a hteo bih i to baš sa tobom, moramo da napravimo kompromis koji bi tebi dao šansu da se jedno vreme odmaraš od braka, a meni nadu da ću ipak uskoro moći da te odvedem pred oltar, i to u crkvi. Tako da te u ovoj situaciji ne prosim već želim da se verimo.
- Nasmejala se. On je bio tako divan da prosto nije razmišljala o životu koji je vodila nekada. Sa njim joj ništa nije nedostajalo. Imala je ljubav, sigurnost, novac, perspektivu, pažnju, a uz sve to mogla je da bude sasvim sigurna da ne krije nikakve mračne stvari jer je znala sve o njegovom poslu, o tome koliko naplaćuje svoje usluge i koliko novca može da zaradi. Prosto ju je sam upućivao u svaku sferu njegovog života, a što je najbolje ohrabrivao ju je da radi i da se zaposli. Naravno, i tu joj je pomogao, dobila je mesto u jednom medicinskom časopisu gde je imala zadatak da prekucava i doteruje tekst i na kraju da bira fotografije za određene članke. Radila je malo sati, ali je imala lepu platu da se oseća sigurnom, kao nekada u roditeljskom domu.
- Pa? Nisam dobio odgovor.
- Nasmešila se i klekla ispred njega. Uzela je prsten i pokazala mu da ustane. Tako je sad ona klečala pred njim.
- Znam da sam dugo bila tuđa i da jedno vreme nisam ni zasluživala da pripadnem nekom boljem nego što je Marko. Ali takođe se nadam da si shvatio da te volim i da sam imala prepreke koje nisam mogla tek tako olako da preskočim.
- Neša je klimnuo glavom.
- Ja imam loše iskustvo sa bivšim mužem...
- Kako je lepo čuti to bivši!
- Nije mogao a da ne dobaci.
- Imam sa njim, ali nemam s brakom. Zato sam ja spremna da ovom prilikom prihvatim tvoju ponudu za veridbu, ali isto tako i da te pitam da li bismo mogli to da preskočimo i da odmah ispunimo tvoj san, pa da se venčamo?
- Neša je sad bi zbunjen. Podigao ju je sa poda.
- Jesi li to ozbiljna ili se nešto zezaš?
- Ozbiljna sam.
- Ne misliš da ti je rano za takvu odluku?
- Ne mislim. Ja te volim i znam da želim biti sa tobom.
- Ako je tako... ja sam najsrećniji čovek na svetu.
- Ljubili su se, sve dok nisu osetili da su im poljubci malo.

25. Poglavlje

- Ušla je u stan i potražila Nešu. Našla ga je u kuhinji kako popravlja policu koja je popustila pod težinom tanjira.
- Zamalo da se sruši i da jedemo iz plastičnih tanjira.
 - Nema veze, ne bi mi to smetalo sa tobom.
- Nasmešio se i primio njen poljubac.
- Da stavim kafu, majstore?
 - Može, gotov sam za dva minuta.
- Kad je zakuvala kafu, on je već sedeo za trpezarijskim stolom i sa ljubavlju ju je posmatrao.
- Gledaš me kao mačak slaninu.
 - Znam.
 - Još samo da počneš da se oblizuješ...
 - Oblizujem se samo ti ne vidiš.
- Spustila je šoljice na sto i sela.

- Gde si bila?
 - Išla sam da vidim Saru, mada je imala toliko vremena između dva snimanja da je jedva uspela da mi kaže kako je sa novim dečkom, koji je sada definitivno.
 - Kao i prethodna tri. Ali neka, sviđa mi se Sara, dobra je devojka. Malo je banalna, ali ima dobro srce.
 - Da. A ti nisi još bio do ordinacije?
 - Imam manju operaciju u šest uveče. Morao sam da je zakažem tako kasno jer mi asistentkinja ima porodične probleme pa kasni. U stvari, mislim da ima švalera pa ga ubacuje u raspored kad joj muž nije kod kuće, a to se poklapa sa mojim. Ali šta da se radi!
- Nela ga je uštinula za obraz.
- Nemoj da ja otkrijem da ti slučajno praviš rasporede zbog švrljanja i švaleracije.
 - Ja? Ma daj, koja bi mene htela za ljubavnika kad zna da sam lud za svojom ženom? Takvi muškarci koji stalno govore da imaju najbolju ženu na svetu i nisu nešto popularni, samo da znaš.
 - A kakvu operaciju danas imaš?
 - Neka devojka je stavljala kolagen u usne, ali nije joj to dobro urađeno, pa su počela da joj se krive usta. Radio joj je neki divljak i sad moram to da očistim.
 - Užasno, šta im to treba u životu?! Nego, umeš li ti nešto da radiš što ne spada u plastičnu hirurgiju?
 - Na primer?
 - Pa neku drugu operaciju?
 - Pa znao bih, ali ne nešto komplikovano.
 - Kao na primer?
 - Pa, sad... ne pada mi ništa na pamet.
 - Porođaj? Da li bi to mogao?
 - To nije hirurški zahvat, ali bih mogao.
 - Sigurno bi mogao?
 - Da, sigurno. A što me danas toliko ispituješ?
 - Želim da znam da li mogu da ti prepustim i svoj stomak u ruke, budući tata.
- Morala je da mu ponovi više puta istinu pre nego što je uspeo da ukapira da mu je upravo saopštila da je u drugom stanju.

26. Poglavlje

U maju je Marko ponovo otišao u zatvor pošto je otkriveno da je sudija primio veliki mito da ga oslobodi optužbe. Baš u to vreme je Miša godinu i osam meseci ranije pušten iz zatvora. Lako je bilo povezati da je Miši dosadilo kumstvo koje više nije imalo smisla, jer niti je bilo braka kome je kumovao, niti je bilo posla koji mu je Marko dao, pa je za smanjenje svoje kazne dao Marka na ponovno suđenje. Ovaj put je Marko proglašen krivim i dobio je šest godina zatvora. Otkrilo se da je upravo zakoračio i u trgovinu oružjem. Nela je vesti propratila ravnodušno, kao da nikada nije imala veze sa tim čovekom.

U julu je dobila kćerku i nazvala ju je Luna.

Sara se udala nakon svega pet meseci pošto je upoznala novog gospodina pravog. Tea joj je, verovali ili ne, bila kuma. A Tea je napokon imala prvi seksualni odnos nakon koga se sasvim promenila. Počela je da pušta kosu, da se oblači ženstvenije, da ne psuje, čak je i pivo ostavila.

Advokat Pera Kuler je dobio visoku funkciju u pravosuđu i Nela ga je često viđala na televiziji. Ali više nije mogla da se ljuti na njega, prosto je sve to za nju bilo mrtvo. Ona je bila srećna i voljena, a Neša, iako je mogao, nikada ništa na njoj nije želeo da menja.

- Ti si meni savršena baš takva kakva jesi.

I ona je shvatala koliko u tim rečima ima ljubavi, ali one iskrene koju Marko nije poznavao.

- K R A J -